

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/85/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

251/2017. (XI. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. február 16-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2017. november 9-én megtartott zárt ülésén született döntése alapján

m e g s z ü n t e t i.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben történt rendőri intézkedések és mulasztások, valamint a rendőri hangnem és bánásmód miatt 2017. február 16-án postai úton terjesztette elő panaszát, amit 2017. március 16-án szintén postai úton kiegészített.

I.

1) A panaszos beadványában előzményként az alábbiakat adta elő. 2016. december 11-én és 28-án, továbbá 2017. január 18-án, 30-án, február 1-jén, 9-én, 10-én és 11-én a lakása bejárati ajtaját különböző módon beszennyezték (összeköpködték, moslékkal leöntötték, lehányták, az ajtó és a biztonsági rács közé szemetet szórtak), illetve megrongálták (a biztonsági rács zárhatatlanná vált, a hevederzárba pillanatragasztót nyomtak).

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos minden egyes alkalommal felhívta a 112-es segélyhívó számot és kérte, hogy menjenek a rendőrök a helyszínre, illetve kamerázzák be a lakás előterét és vegyenek DNS mintát. Az esetek többségében azonban nem ment a helyszínre járőr, csak azt közölték, hogy a panaszos tegyen feljelentést személyesen a Rendőrkapitányságon. Ott azonban nem tudott feljelentést tenni mégsem: arra hivatkoztak, hogy „nem új eset”, nem valósult meg bűncselekmény (sem rongálás, sem zaklatás). Ezért legfeljebb bejelentést vehet fel a rendőrség, illetve oldja meg a panaszos ügy az ügyét, hogy lemossa az ajtaját, illetve a rácsot.

Három esetben – a panaszos könyörgésére – feljelentés készült, de őt nem idézték azok kapcsán, és határozat sem született azok nyomán. A rendőrség nem tett intézkedést, holott a panaszos megjelölte az elkövetőt, illetve azok hozzátartozóit is, arra hivatkozással, hogy a panaszos személyesen nem látta az elkövetőt a cselekmény megvalósításakor. A rendőrség azt is közölte: csak akkor indítanak eljárást a megnevezett személyekkel szemben, ha a panaszos beszerzi az elkövetés bizonyítékait (fényképet, kamerafelvételt szolgáltat). A panaszos erre úgy reagált, hogy a nyomozás lefolytatása, a cselekmény felderítése és a bizonyítékok beszerzése nem az ő feladata, hanem a rendőrségé.

2) A panaszos beadványában sérelmezte azt is, ahogyan a rendőrség az egyes bejelentései nyomán a technikai jellegű kérdésekre reagált. Egy alkalommal, 2017. február 1-jén a panaszos lakásához kiérkező rendőrök készítettek helyszíni dokumentációt, hivatalosan regisztrált fényképezőgéppel. A többi esetben, amikor a panaszos segítséget kért, a rendőrség azt közölte vele, hogy nincs hitelesített fényképezőgépük, illetve nincs olyan járőr, akinek felhatalmazása lenne felvételkedzésre. Technikusokat sem küldtek a helyszínre, ezért több esetben a helyszíni szemle is elmaradt. Két alkalommal a kiérkező rendőrök mobiltelefonjukkal készítettek felvételt, azonban azokat bizonyítékként mégsem lehetett felhasználni: egyrészt azért, mert a saját készülékükkel nem dokumentálhatnak, másrészt pedig azok nem minősülnek hitelesített technikai eszköznek.

A panaszos technikai jellegű kérdések között megemlítette azt is, hogy DNS mintavételre sem volt hajlandó a rendőrség. A rendőrség a panaszos ezirányú felvetéseire úgy reagált, hogy az említett mintavétel drága (400.000-500.000 forint), amire nincs pénz, ezért azt minden esetben megtagadta, arról ugyanakkor határozatot nem hozott. A panaszos a rendőrség ezen mulasztásával kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy az állam a szakértői vizsgálatokat évente elkülönített pénzből finanszírozza, illetve – tudomása szerint – a rendőrség az ilyen vizsgálatok elvégzésére saját laboratóriummal rendelkezik.

A bekamerázásra irányuló panaszosi kérést a rendőrség arra hivatkozva utasítja el, hogy sem technikai felszereltségük, sem szakemberük nincs erre, illetve „a zaklatás nem bűncselekmény, ezért nem kell szemlét foganatosítani, sem technikai eszközt igénybe venni”. A panaszos a beadványában ezzel összefüggésben előadta, hogy a rendőrség számára a technikai intézkedésekre elkülönített pénzek állnak rendelkezésre. A Testületől kéri ezért ennek kivizsgálását, és az illetékes szervek felé továbbítását.

3) A panaszos a beadványában sérelmezte azt is, hogy a rendőrség 2011 óta elmulasztja intézkedési kötelezettségét, és a Rendőrkapitányság sorozatosan eltussolta azokat az ügyeket, amelyekben Cs. és hozzátartozói szerepeltek. Állítása szerint a megjelölt személyek rendőrségi és minisztériumi kapcsolata miatt nem foglalkoznak az ügyekkel. A panaszos kérte, hogy a Testület „a kapcsolatrendszer igénybevételének lehetőségét” vizsgálja ki, illetve keresse meg ebben az ügyben az illetékes szervet.

4) A panaszos azt is panaszolta, hogy amikor a rendőrségen megjelent három alkalommal, várakoztatták másfél – három órán keresztül.

2017. január 31. napján jelent meg először a Rendörkapitányságon. Akkor a panaszos előtt egy hosszasan elhúzódó informatikai bűncselekmény miatt tett feljelentést vettek fel. Miután a r. főhadnagynő kikísérte a feljelentőt, az őrszolgálaton figyelmeztették, hogy a panaszos régóta vár rá. A rendőrnő erre vállalt, és eltávozott az irodájába ügyeletes tisztként, és kb. félóra múlva tért vissza.

2017. február 1-jén nem voltak hajlandóak a panaszos ügyével foglalkozni. Először az őr telefonhívása alapján közölték, hogy ilyen jellegű feljelentést tett a panaszos már, ezért nem foglalkoznak vele. Ezt követően, ismételt várakoztatás után, azt közölték, hogy szóltak az ügyével foglalkozó személynek. Eltelt egy óra, de ez a személy nem jött le. A panaszos a rendörkapitányság vezetőjét kérte, a kérést az őrszolgálatot teljesítő személy továbbította. Ezt követően, további 40 perc elteltével, nem a panaszos ügyével foglalkozó rendőrt küldték hozzá, utasítva őt arra, hogy vegye fel a panaszos ügyét.

2017. február 9-én a Rendörkapitányság földszinti irodájában feljelentéseket felvevő személy – félórás várakoztatás után – közölte a panaszossal, hogy nem hajlandó a panaszos feljelentését felvenni, mert a napokban hasonló tartalommal már tett feljelentést, ezért az azonos ügyben újabbat nem vesznek fel. A panaszos azt mondta ennek a rendőrnek, hogy minden miatt lehet feljelentést tenni, és az aznapit egy új esemény miatt akarja megtenni. Amennyiben a rendőr nem hajlandó azt felvenni, akkor kéri a kapitányságvezetőt és a Testületnél panaszt fog tenni. A rendőr közölte, hogy ez őt nem érdekli, és 20 percre ott hagyta a panaszost. Amikor visszament, közölte, hogy elsőbbséget élvez az ebédje, és félórás ebédszünetre ment. Ezt követően visszament a panaszoshoz. A panaszos előadta, hogy ennél a rendőrnél már több ízben feljelentést kívánt tenni, azonban sosem vett fel arról jegyzőkönyvet, a fentebb említettekre hivatkozva.

5) A panaszos beadványában előadta azt is, hogy volt egy olyan r. főtörzsszázlós nyomozó, aki 2016-ban a panaszos büntető ügyének ügyintézője is volt, de tanúk és egyéb bizonyítékok beszerzése nélkül a nyomozást megszüntette. Ez a rendőr 2017. február 1-jén az irodájában, a jegyzőkönyv felvétele során, négy szemközt azt mondta a panaszosnak, hogy „a kialakult helyzetnek ő az oka”.

6) A panaszbeadvány szerint továbbá a panaszos több ízben kért személyi védelmet a rendőrségtől egy Sz. nevű személlyel szemben, azonban ezt a kérését is elutasították.

A panaszos összességében előadta, hogy a napi rendszerességgel történő zaklatások lelkileg megviselik, félelemmel töltik el, és anyagilag is érintik őt a folyamatos zárcsere miatt.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A rendőrségi dokumentumok alapján megállapítható, hogy a panaszos telefonos bejelentései alapján a Tevékenységirányítási Központ (a továbbiakban: TIK) beosztottai voltak érintettek, illetve vele szemben a Rendörkapitányság és a Dunai Vízügyi Rendészeti Rendörkapitányság rendőrei intézkedtek.

A.

1) A TIK r. alezredes főosztályvezetője a panasz kapcsán a kivizsgálást folytatott, és az alábbi megállapításokat tette.

a) A Robotzsaru Nova TIR rendszer adatbázisa szerint 2016. december 28-án 11 óra 33 perckor a panaszos mobilszámról bejelentést tett a 112-es segélyhívó számra. Az adatlap alapján a panaszos előadta, hogy a lakásnál „összeköpködték az ajtaját, ehhez kér segítséget. Van olyan, akire gyanakszik.” A panaszos ragaszkodott ahhoz, hogy rögzítésre kerüljön, miszerint „sokadik alkalom, és vegyenek DNS mintát, azokról is, akikre gyanakszik”. A TIK területileg illetékes irányítójának elmondta a panaszos, hogy nincs az ajtón rongálódás, a köpet ronggyal letakarítható. Az ügyeletes ezért tájékoztatta arról, hogy szabálysértési feljelentéssel élhet, tekintettel arra, hogy a cselekmény tárgyi megítélése miatt DNS mintavétel nem indokolt. Felhívta a figyelmét továbbá arra, hogy amennyiben az előzmények miatt már eljárás van folyamatban, úgy annak számára hivatkozva célszerű megtenni a feljelentést. Az eset körülményeire tekintettel járőr helyszínre küldése nem volt indokolt. A panaszos a felvilágosítást sérelmezte, az irányítóval szemben feljelentést helyezett kilátásba, valamint előadta, hogy az egész Rendőrkapitányságot feljelentette már, mert nem tesznek semmit és minden esetet eltussolnak. Az intézkedés a TIK részéről felvilágosítással zárult, járőrt nem küldtek ki.

b) 2017. január 18-án 12 óra 31 perckor a panaszos bejelentést tett a 112-es segélyhívó számon. Előadta, hogy a lakásán „telenyomták a bejáratú ajtó zárját ragasztóval, emiatt nem tudja bezárni, valamint tele is köpködték. Már nem először fordul elő.” A helyszínre a TIK területileg illetékes irányítója a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály állományába tartozó Újpest-121 hívójelű egységet riasztotta. A járőr visszajelentése alapján a helyszínen kamera nem volt, a rongálási kár 50.000 forint alatti. Szabálysértési feljelentés készült.

c) 2017. január 30-án 10 óra 19 perckor a panaszos bejelentést tett a segélyhívó számra, előadása szerint a lakásánál „tönkretették a zárat a rácson, nem tud kimenni a lakásból. Össze is köpködték az ajtaját. Intézkedést kér.” A TIK területileg illetékes irányítója a visszahívta a panaszost, és javasolta, hogy hívjon lakatost a zár kinyitása és cseréje érdekében. A panaszos ezt tudomásul vette. Elmondta továbbá, hogy szombat este még jó volt a zár, azóta nem mozdult ki a lakásból. A helyszínre a megerősítő szolgálatot ellátó Dunai Vízirendészeti Rendőrkapitányság állományába tartozó, Monitor-15 hívójelű rendőri egységet riasztották. A járőr visszajelentése szerint a helyszínen kamera nem volt. A területileg illetékes Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály készenléti csoportvezetőjével történt egyeztetés alapján az intézkedés szabálysértési feljelentéssel ért véget.

d) 2017. február 1-jén 17 óra 42 perckor a panaszos ismét bejelentést tett a 112-es segélyhívó számra. Az adatlap alapján előadta, hogy „most ért haza. Látja, hogy valaki végighányta a bejáratú ajtaját. Szándékosan tehette az egyik rosszakarója. Nem először fordul elő. Jegyzőkönyvet szeretne az esetről. Korábban már volt rendőri intézkedés, amikor ilyen dolog történt.” A TIK illetékes irányítója az adatlap átvétele után a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály állományába tartozó Ú.-i-[-.] hívójelű egységet riasztotta a címre. A járőr visszajelentése alapján a panaszost a helyszínen meghallgatták, aki előadta, hogy rengeteg rosszakarója van, valaki mindig megrongálja az ajtaját. Már több alkalommal tett feljelentést. Az ajtón, tenyérszerű helyen – a bejelentő szerint – hányásfolt volt. A rendőri intézkedésről jelentés is készült.

e) 2017. február 9-én 11 óra 31 perckor a panaszos ismételtelen telefonált a segélyhívó számra, és előadta, hogy a lakásán „ismét leöntötték az ajtaját, banánhéjat dobtak a rács és az ajtó közé. Valamiféle ételmaradék vagy hányadék lehet.” Ragaszkodott hozzá, hogy fényképezőgéppel rendelkező járőr menjen a helyszínre. A panaszost a TIK illetékes irányítója tájékoztatta arról, hogy az eset miatt feljelentést tehet. Rendőri egységet ez alkalommal nem riasztottak. Az intézkedés felvilágosítással ért véget.

f) A Nova TIR rendszer adatbázisában – névre, helyszínre, telefonszáma végrehajtott részletes keresések alapján – nem szerepelnek a panaszbeadványban megjelölt 2016. december 12-én, illetve 2017. január 31-én, február 10-én, valamint február 11. napján tett bejelentések. Ezekre vonatkozóan esetlap a TIK részére nem érkezett, így intézkedni sem állt módjukban.

Arra vonatkozóan, hogy a kérdéses bejelentések valóban megtörténtek, illetve hogy esetlegesen milyen kommunikáció történt a hívásfogadó operátorok és a panaszos között, a főosztályvezető nem tudott információt adni.

A r. alezredes a rendelkezésére álló adatok alapján megállapította, hogy a TIK érintett irányítói részéről fegyelemsértés, illetve mulasztás nem történt. A bejelentésekkel minden esetben érdemben foglalkoztak. A bejelentések tartalma alapján megfelelően intézkedtek: amikor szükséges volt, a bejelentővel felvették a kapcsolatot, a körülményeket tisztázták illetve a szükséges felvilágosítást megadták.

2) A TIK r. alezredes főosztályvezetője továbbította a Testület részére az említett segélyhívások hanganyagát. Öt felvétel hallható.

a) Az első, 1 perc 32 másodperc terjedelmű felvételen hallható, amint a panaszos elmondja, miszerint „ismételten beköpködték az ajtómat. Szeretném, ha kijönnének, és fényképeket készítenének. Ez legalább a tizedik eset, és vegyék le a DNS-t. Akit gyanúsítottként megjelöl, vegyenek tőle DNS-t.” Az operátor közli, hogy értesíti a rendőrséget.

b) A második felvételen – ami 1 perc 16 másodperc terjedelmű – hallható, hogy a panaszos, bemutatkozást követően elmondja, miszerint benyomták az ajtaja zárját pillanatragasztóval, nem tudja azt kinyitni. Ismételten leköpködték az ajtót. Az operátor kérdésére elmondja, hogy többször is megtörtént már, hogy leköpték a lakásajtót. Az operátor közli, hogy értesíti a rendőrséget.

c) A harmadik felvétel 1 perc 34 másodperc terjedelmű. A panaszos mondja, hogy be szeretné jelenteni, miszerint tönkre tették a rács zárját, nem tud kimenni a lakásból. Továbbá összeköpködték a bejárati ajtót. Az operátor megkérdezi, hogy nem tud-e lakatost hívni. Az operátor kérdezi, hogy elkövetőt meg tud-e nevezni, amire a panaszos azt válaszolja, hogy gyanúsított van egy csomó.

d) A negyedik, 1 perc 12 másodperc terjedelmű felvétel szerint a panaszos most érkezett haza, az ajtaja végig van hányva, ami befolyt a lakásba is. Az operátor kérdésére, hogy tudja-e, ki volt az elkövető, azt mondja, hogy rosszakarókat tud megnevezni. Kérdésre továbbá azt is elmondja, hogy mindennapos eset ez. Szeretne, ha ez alkalommal is kimenne járőr.

e) Az utolsó felvétel (1 perc 40 másodperc) szerint a panaszos szeretné, ha kimenne egy járőr, olyan, akinél fényképezőgép is van. Leöntötték az ajtaját – ételmaradékkal vagy hányás lehet. A rács és az ajtó közé pedig banánhéjat dobtak.

3) A rendőrség továbbította a Testületnek az eset adatlapokat is.

a) A 2016. december 28-ai segélyhívást a panaszos 11 óra 10 perckor indította. Összeköpködték az ajtaját, ehhez kér segítséget. Van, akire gyanakszik. A panaszos megkérte az operátort, hogy rögzítse: sokadik alkalom, és vegyenek DNS mintát, illetve azokról is, akikre gyanakszik. Az operátor tájékoztatta, hogy – mivel a panaszos elmondása szerint az ajtón rongálódás nem keletkezett, és szerinte a köpet ronggyal letakarítható – tegyen szabálysértés miatt feljelentést, amit tudomásul vett. A panaszos ugyanakkor nem értette, hogy járőr miért nem megy ki intézkedni. Az operátor kérdésére, hogy kivel szemben foganatosítson a rendőr intézkedést, azt közölte, hogy vegyenek DNS mintát. Az operátor továbbá arra a közlésre, hogy ez már nem az első eset, azt válaszolta, hogy amennyiben már eljárás van folyamatban, úgy tegye meg, hogy annak számára hivatkozva tesz feljelentést, hogy esetlegesen az általa említett zaklatás miatt a többrendbeliség megállapítható legyen. A panaszos közölte, hogy mivel sem most, sem korábban nem vettek DNS mintát az ajtajáról és ezen esetben a járőr a helyszínen is csak ezt a tájékoztatást adná, és nem küld az operátor rendőrt, azért feljeleníti őt. A

Rendőrkapitányság ellen is feljelentést tett már, eljárás folyik a rendőrkapitányság ellen, mivel nem tesznek semmit és minden esetet eltussolnak.

Az eset további intézkedést nem igényelt, tájékoztatás történt.

b) 2017. január 18-án 12 óra 31 perckor a panaszos mobilszámról bejelentést tett a 112-es segélyhívó számon, amely szerint telenyomták a bejárati ajtója zárját ragasztóval, emiatt nem bezárni sem tudja, valamint tele is köpködték. Már nem először fordul elő.

A helyszínre rendőrt küldtek, aki 13 óra 1 perckor érkezett meg, illetve 13 óra 13 perckor távozott. Kezelési mód: beavatkozás. Rongálási kár 50.000 forint alatti, kamera nincs. Tulajdon elleni szabálysértési feljelentés készült.

c) 2017. január 30-án 10 óra 19 perckor tett a panaszos bejelentést a segélyhívó számra: tönkretették a zárat a rácson, nem tud kimenni a lakásból. Össze is köpködték az ajtaját. Intézkedést kér. Az operátor tájékoztatta, hogy lakatosnak is szóljon a zár kinyitása és cseréje ügyében. Elmondta azt is a panaszos, hogy szombat este még jó volt a zár, azóta nem mozdult ki.

A helyszínre rendőrt, küldtek, aki 10 óra 43 perckor érkezett ki, a távozás időpontja 11 óra 5 perc. A helyszínen kamera nem volt, a készenléti csoportvezetőjével egyeztettek, szabálysértési feljelentés készül.

d) 2017. február 1-jén a panaszos 16 óra 41 perckor hívta a segélyhívó számot, és bejelentette, miszerint most ért haza és látja, hogy valaki végighányta a bejárati ajtaját. Szándékosan tehetette az egyik rosszakarója. Nem először fordul elő. Jegyzőkönyvet szeretne az esetről. Elmondása szerint már volt rendőri intézkedés korábban, amikor ez történt.

Járőrt küldtek, aki a helyszínre 17 óra 17 perckor érkezett meg. Jelentette, hogy a bejelentőt a helyszínen meghallgatta, aki közölte, hogy rengeteg rosszakarója van, valaki mindig megrongálja az ajtaját. Jelenleg az ajtón, egy tenyérnyi területen – a bejelentő szerint – hányásfolt volt. Már többször tett feljelentést. A rendőr az intézkedésről jelentést készít.

e) Az utolsó bejelentést a panaszos 2017. február 9-én 11 óra 24 perckor tette meg. Elmondta, hogy ismét leöntötték az ajtaját, banánhéjat dobtak az ajtó és a rács közé. Valamiféle ételmaradék vagy hányadék lehet. Ragaszkodik hozzá, hogy fényképezőgéppel rendelkező járőr menjen ki a helyszínre.

A bejelentés további intézkedést nem igényel, az operátor tájékoztatta a panaszost a személyes feljelentés megtételéről.

B.

A Rendőrkapitányságtól az alábbi dokumentumok érkeztek a Testülethez.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza.

a) A panaszbeadvány előzménye tekintetében a tájékoztató levél azt tartalmazza, hogy 2013-ban zaklatás miatt a panaszos feljelentést tett Cs. ellen, akivel szemben büntetőeljárás indult. 2014-ben négy ízben tett a panaszos bejelentést, feljelentést (fenyegetés, rongálás, zaklatás miatt). 2015-ben két ízben (rongálás miatt), 2016-ban pedig két alkalommal történt bejelentés a panaszos részéről.

A rendőrség a panaszos által tett bejelentések alkalmával minden esetben megadta a szükséges felvilágosítást, tájékoztatást, illetve, amennyiben szükséges volt, intézkedtek a bejelentéssel kapcsolatban.

b) A panaszos a 112 segélyhívó számon tett egyes bejelentései alapján az alábbi intézkedéseket tette a rendőrség.

2016. december 11-én a Robotzsaru Neo ügyeleti küldési naplója alapján a panaszos rendőri intézkedést igénylő problémáról nem tett bejelentést.

2016. december 28-án a panaszos részére a szükséges felvilágosítást a TIK megadta, a helyszínre nem irányítottak járőrt.

2017. január 18-án, illetve 2017. január 30-án a TIK a panaszos bejelentését követően rendőrrjáőrzt küldött a helyszínre, a szükséges intézkedést lefolytatták, ismeretlen személlyel szemben szabálysértési feljelentést készítettek. Mindkét esetben a tulajdon elleni szabálysértési előkészítő eljárást az előadó lefolytatta, majd az iratot illetékességi okok miatt megküldte a Rendőrkapitányság Központi Szabálysértési Előkészítő Osztályára.

2017. január 31-én a panaszos nem tett bejelentést a TIK felé, hanem személyesen, írásban tett bejelentést a Rendőrkapitányságon. A tulajdon elleni szabálysértési előkészítő eljárást az előadó lefolytatta, majd az iratot illetékességi okok miatt megküldte a Rendőrkapitányság Központi Szabálysértési Előkészítő Osztályára.

2017. február 1-jén a panaszos bejelentést tett a TIK felé, a helyszínre rendőrrjáőrzt küldtek. A rendőr a szükséges felvilágosítást megadta.

2017. február 9-én a panaszos ismételt bejelentést tett a TIK felé a 112-es segélyhívó számon. Az ügyeletes a szükséges felvilágosítást megadta, azonban járőrt ez alkalommal nem irányított a helyszínre. Ezt követően a panaszos megjelent a Rendőrkapitányságon, ahol bejelentést tett, arról jegyzőkönyvet vettek fel. Az ügy r. törzsszáslós előadója, a körzeti megbízott a szükséges tájékoztatást megadta, szabálysértés, illetve bűncselekmény nem valósult meg.

2017. február 10-én és 11-én napján a panaszos nem tett bejelentést a TIK-be, rendőri intézkedés nem kért a Robotzsaru Neo ügyeleti küldési naplója alapján.

c) A panaszos a vele szemben intézkedő rendőröknek elmondta, hogy Cs. a volt barátja, vele párkapcsolatban állt. A férfit a panaszos haragosaként említette, és érvényes lakcíme a feljelentés időpontjában nem volt, tartózkodási helyének megállapítása végett a Szegedi Törvényszék körözte. Meghallgatni emiatt miatt nem lehetett.

d) A panaszos beadványában hivatkozott egy Sz. nevű személyre is, akit szintén haragosának jelölt meg. Sz.-t azonban nem lehetett meghallgatni a bejelentés időpontjában, mivel nem tartózkodott otthon és az értesítőre (visszahívást kért az előadó) nem válaszolt. A rongálással kapcsolatban mint lehetséges elkövető felmerült, ezért adatait meg küldték a Központi Szabálysértési Előkészítő Osztályra. Az ügyek további alakulására és lezárására a Rendőrkapitányságnak nincs rálátása, hatáskörük az áttétellel megszűnt.

A panaszos bejelentéseiben több személyt szokott megnevezni rosszakarójaként, de nem tudja megmondani konkrétan, hogy közülük ki okozza neki a bejelentésben foglalt sérelmeket.

e) 2017. január 31-én a panaszos megjelent a Rendőrkapitányságon, a készenléti csoportvezető (ügyeletes tiszt) S. r. főhadnagy volt. A r. főhadnagy jelentése szerint a hosszú idő eltelte miatt pontosan nem emlékszik a történetekre, illetve arra sem, hogy a panaszossal konkrétan milyen tartalmú beszélgetés folytatott. A panaszosokat általában az érkezés sorrendjében hallgatja meg, ami alól kivételt képeznek az azonnali intézkedést igénylő bejelentések. A várakozás a bejelentők számától és az egyéb, időközben felmerülő szolgálati feladatoktól függ, azonban igyekszik mindenkit a lehető legrövidebb időn belül meghallgatni. Ha a panaszos a várakozással eltelt időt soknak tartja, általában tájékoztatják a várakozás okáról. A r. főhadnagy a legjobb tudomása szerint segíti a panaszosokat, részükre a jogszabályok által biztosított jogorvoslati lehetőségről felvilágosítást ad, panasztételi jogukra is felhívja a bejelentők figyelmét, illetve rögzíti a jegyzőkönyvben az elmondottakat.

f) A 2017. február 9-ei panaszossal történt interakcióval kapcsolatban az alábbiakat állapították meg. K. r. főtörzsszáslós jelentése szerint szabálysértési előkészítő eljárást kellett lefolytatnia két ügyben. Időpont-egyeztetés miatt elsődlegesen a sértettet, a panaszost hívta fel, azonban a pontos dátumra (hogy az melyik napon történt) már nem emlékszik. A hívás tárgya az időpont-egyeztetés volt a személyes meghallgatás és jegyzőkönyv felvétele céljából. A telefonbeszélgetés kimondottan erről szólt, abban megegyeztek. A sértett meghallgatása 2017. február 15-én történt, 10 óra 7 perctől 12 óra 37 percig. A r. főtörzsszáslós nem tett olyan kijelentést, hogy „az ebédem elsőbbséget élvez”, nem tud arról, hogy a felettese felé panaszt kívánt tenni a panaszos.

g) I. c. r. főtörzsszáslós a panaszossal először egy 2015-ben indult bűnügyben folytatott nyomozati tevékenység során került kapcsolatba. 2017. február 1-jén a r. főtörzsszáslós a készenléti csoportvezető utasítására bejelentési jegyzőkönyvet vett fel a panaszostól egy ügyben. A jegyzőkönyv felvétele során a rendőr nem mondta azt a bejelentőnek, hogy a lakókörnyezetben a vele szemben kialakult általános ellenszenvnek ő az okozója.

2) A Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Közzeti Megbízotti Alosztály r. őrnagy vezetője parancsnoki kivizsgálást készített. A jelentés az Állásfoglalás II. A. részében, illetve a B. rész 1) pontjaiban írtakhoz képest az alábbi többlet adatokat tartalmazza.

a) 2016. december 28-án, amikor a panaszos azt kérte, hogy a lakása ajtajáról, illetve azoktól, akiket gyanúsít az elkövetéssel, vegyenek DNS mintát, a TIK ügyelete azt mondta, hogy sem szabálysértés, sem bűncselekmény nem történt, ezért mintavételre nincs lehetőség.

2017. január 18-án a helyszínre küldött járőrpár a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 177. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján készítettek feljelentést. Az ügyet a tulajdon elleni szabálysértés előkészítő eljárását lefolytató K. r. főtörzsszáslós kapta meg, aki azt lefolytatta.

2017. január 30-án a Dunai Vízirendészeti Rendőrkapitányság r. őrmestere folytatta le a helyszíni intézkedést, és ismeretlen személlyel szemben a Szabs. tv. 177. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján szabálysértési feljelentést készített. Ezt az ügyet is a fentebb említett r. főtörzsszáslós kapta meg, aki az előkészítő eljárást lefolytatta. Illetékességi okok miatt az ügy átkerült a Rendőrkapitányság Központi Szabálysértési Előkészítő Osztályára, és arról az előadó a panaszost tájékoztatta.

2017. január 31-én, illetve február 1-jén, 10-én és 11-én a panaszos nem tett bejelentést a TIK irányába. 2017. január 31-én személyesen, írásban tett bejelentést a Rendőrkapitányságon, amiről jegyzőkönyv készült és azt a január 30-ai ügyszámhoz csatolták, annak keretén belül kivizsgálták.

A 2017. február 1-jén tett bejelentése alapján egy r. őrmester jelentést készített, ahhoz nyolc fényképfelvételt is mellékel.

A 2017. február 9-ei bejelentések kapcsán a jelentés többletinformációt nem tartalmaz.

Az előzmények tekintetében a r. őrnagy jelentése azt tartalmazza, hogy 2013-ban zaklatás miatt a panaszos feljelentést tett Cs. ellen, akivel szemben büntetőeljárás indult, azonban a bűncselekmény elkövetésének törvényi feltételei hiányoztak, ezért a feljelentést elutasították. 2015. január 3-án, illetve 2016. október 28-án a panaszos bejelentést tett, mindkét alkalommal azért, mert ajtaját leköpködték. Jelentés készült, és a panaszosnak a szükséges felvilágosítást megadták, szabálysértés, bűncselekmény nem valósult meg.

2017. március 24-én a panaszos feljelentést tett, mert a lakásajtó melletti csengőjét kitépték a helyéről. Az ügyben egy r. főhadnagy küldött értesítést a panaszosnak, hogy szabálysértés és bűncselekmény nem állapítható meg. A bejelentés alaptalannak bizonyult. 2017. május 16-án a TIK küldésére rendőri intézkedés történt a panaszos lakcímén, mivel a lakása ajtajának biztonsági zárjába ragasztót öntöttek. Az eset kapcsán szabálysértési feljelentés készült, illetve – illetékességi okok miatt – az ügyet szintén megküldték a Rendőrkapitányság Központi Szabálysértési Előkészítő Osztályára. 2017. július 1-jén szintén történt rendőri intézkedés a panaszos lakcímén, mert a lépcsőházban található álkamera vezetékeit elvágta. Szabálysértési feljelentés készült, a szabálysértési eljárás a parancsnoki kivizsgálás elkészültének időpontjában folyamatban volt.

2017. június 27-én a Panaszügyi és Koordinációs Osztályán bejelentést tett, a vele szemben állítólag cinikusan intézkedő rendőrökkel szemben, az ügy kivizsgálása szintén folyamatban volt.

b) Az alosztályvezető a panaszos beadványának kivizsgálása során szóban meghallgatta K. r. főtörzsszázlós és D. r. törzsszázlós körzeti megbízottakat és Sz. r. őrmestert a történetek kapcsán jelentés írására is utasította. A szóbeli elmondásuk és a jelentésben leírtak között eltérést nem tapasztalt. T. r. őrmestert, Cs. r. őrmestert, P. r. őrmestert és M. r. őrmester járőröket az alosztályvezető szóban hallgatta meg a történetek kapcsán.

Vizsgálat során a r. őrnagy az alábbiakat állapította meg. Sz. r. őrmester, T. r. őrmester és P. r. őrmester, valamint Cs. r. őrmester és M. r. őrmester küldésre jelentek meg a panaszos lakcímén, aki rendőri intézkedést kért. Az intézkedést kulturáltan, bemutatkozással, a napszaknak megfelelő köszönéssel és tisztelegéssel, a panaszstételi lehetőségre történt tájékoztatást követően kezdték meg. Minden esetben foglalkoztak a panaszos problémájával, kellő körültekintéssel és alaposítással, az ügy súlyának és jellegének megfelelő rendőri intézkedés fogantatottak. Az ismeretlen személlyel szemben az Szabs. tv. 177. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján tett szabálysértési feljelentést K. r. főtörzsszázlós és D. r. törzsszázlós körzeti megbízottak kapták meg, akik tulajdon elleni szabálysértés előkészítő eljárásában az ügy kapcsán adatot gyűjtöttek, illetve meghallgatták a panaszost. Az ügyekben keletkezett iratokat illetékességi okok miatt a további eljárás lefolytatása célból megküldték a Rendőrkapitányság Központi Szabálysértési Előkészítő Osztályára.

Az előkészítő eljárás lefolytatása során a panaszossal tisztelettel beszélgettek, a problémájával foglalkoztak, az ügyeket kellő alaposítással és körültekintéssel, a tőlük elvárható szakértelemmel dolgozták fel. A kivizsgálás során arra utaló körülményt, amely alapján a beosztottak a panaszossal tiszteletlenül beszéltek, illetve olyan kijelentést tettek, hogy „az ebédjük elsőbbséget élvez”, nem tapasztalt a r. őrnagy alosztályvezető. Megállapítása szerint az intézkedéseket jogszerűen, szakszerűen, a törvényeknek hajtották végre. Az alosztályvezető az alábbi jogszabályi rendelkezésekre utalt: a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. §-ának (1) és (2) bekezdéseire, az Rtv. 20. § (1) bekezdésére, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. §-ának (1)-(2) bekezdéseire és a Szabs. tv. 177. §-ának (1) bekezdés b) pontjára.

3) a) A Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Körzeti Megbízott Alosztály r. főörzsászlósa jelentésében az alábbiakat adta elő.

A rendőr a Rendőrkapitányságon túlnyomórészt tulajdon elleni szabálysértés anyagaiban végez szabálysértési előkészítő eljárást, így került kapcsolatba, két ügy miatt a panaszossal. 2017. január 23-án egy szabálysértési feljelentés került a r. főörzsászlóshoz, amely szerint 2017. január 17-én 13 óra 20 perc és január 18-án 12 óra 30 perc közötti időben ismeretlen személy a panaszos lakásajtájának zárját megrongálta. A helyszínen a Rendőrkapitányság járőre intézkedett, amikor is három fényképfelvétel készült, azt a feljelentéshez csatolták. A járőrvezető R. r. őrmester volt. 2017. január 30-án ismét rendőr intézkedés történt, mivel a panaszos a lakásajtó előtti rácson nem tudott kimenni, az nem nyílt ki, illetve a lakás bejárati ajtaját is leöntötték valamilyen folyadékkal. Az intézkedést a Dunai Vízügyi Rendészeti Rendőrkapitányság állományába tartozó T. r. őrmester hajtotta végre; akkor fényképfelvétel – a r. főörzsászlós tudomása szerint – nem készült. Az intézkedés vége akkor is szabálysértési feljelentés lett ismeretlen személlyel szemben. Ezekben az ügyekben kellett a r. főörzsászlósnak szabálysértési előkészítő eljárást lefolytatnia. Elsőnek a panaszost (sértettet) hívta fel, a dátumra azonban nem emlékszik. A hívás tárgya kimondottan az volt, hogy időpontot egyeztetessen vele a személyes meghallgatása és jegyzőkönyv felvétele céljából, és kompromisszumra jutottak abban. A rendőr azonban soha nem mondott olyat a panaszosnak, hogy „az ebédje elsőbbséget élvez”.

Előadta a rendőr azt is, hogy 2011. év óta foglalkozik tulajdon elleni szabálysértési eljárások előkészítő eljárásával, amelynek során nagyon sok emberrel kommunikál és még soha nem volt ellene panasz. Tisztában van vele, hogy azok az emberek sértettek, vagy tanúk, akik a segítségére szolgálnak és az ügyek megoldásában. Eszébe sem jutna úgy nekiindulni egy meghallgatásnak és segítséget kérni egy embertől, hogy előtte megsérti, vagy emberi méltóságát megalázza. Egészen a panaszos által sérelmezett ügyekig nem is volt tudomása arról, hogy ki a panaszos, és hogy több bejelentést is tett már.

A panaszos sértettet 2017. február 15-én 10 órától 12 óra 37 percig hallgatta meg a r. főörzsászlós, amely idő alatt világossá vált előtte, hogy mentális problémákkal küzd. Olyan történetekkel állt elő, aminek a valóságtartalmát nem tudta alátámasztani. (Példának okáért elmondta, hogy 2014 októberében 20 alkalommal törték be a lakásába, nyom nélkül. Ezeknek a RobotZsaru rendszerben nincs nyoma. Elmondta, hogy nem is kért rendőri intézkedést. Nagyon jól tudja, hogy kik törték be. Azt is elmondta, hogy az esetekről minden alkalommal készült kamerafelvétel, mert a lakása be van kamerázva. De ezeket nem tudta volna megmutatni, mivel a betörők feltöltötték egy korábbi kameraképet arra a tárhely részre, ahol ők látszanának, így nem vehetők rajta észre, egy rendszergazda viszont ezt a megnövekedett adatforgalomból bizonyítani tudná. A panaszos továbbá előadta, hogy hallotta azt este lefekvéskor a falakon keresztül, amint egy férfi azt mondja a többieknek, hogy most már hagyják a panaszost békén, elég volt neki az ajtórongálás.) A panaszos elmondta azt is, hogy a Rendőrkapitányságon már több rendőrt bepanaszolt, és kérte az ügyészséget, hogy hozzá már a Rendőrkapitányság beosztottjai ne menjenek, mert minden ügyet eltussolnak.

A r. főörzsászlós az általa vizsgált esetekben nem tudta egyértelműen bizonyítani azt, hogy a panaszos sérelmére tényleg történt-e szabálysértés. Az első esetben megállapítható volt, hogy a zár belülről használható maradt, kívülről nem. A rendőr rengeteg hasonló rongálást vizsgált már meg, de nem tapasztalt még olyat, hogy csak egy csepp pillanatragasztót tesznek a zárhoz, azt általában teljesen használhatatlanná teszik. A csatolt fényképeken magát a ragasztó nyomát nem is vélte felfedezni. A panaszos a zárat nem is csináltatta meg a meghallgatásig. A másik esetben pedig a rácson a rendőri feljelentés szerint tényleg használhatatlan volt, de rongálásra utaló nyomot egyáltalán nem láttak rajta. Ott történhetett akár mechanikai hiba is. A panaszos szerint volt kint zárjavító, de számlát nem tudott felmutatni, és a szakember telefonszámát sem tudta megmondani. A rendőr azért tartja fontosnak, hogy jelentésében ezeket megjegyezze, mert „egyáltalán nem tekinthető kőbe véssett dolognak azt, amit a panaszos állít”. Azt állította, hogy rengeteg papírja van már feljelentésekből, így

– szavahihetőségének bizonyítása végett – a rendőr kérte tőle, hogy azokat a dokumentumokat másnap mutassa be neki. A panaszos erre ígéretet tett, de azóta sem mutatta be, talán azért mert azok nem is léteznek. A rendőr a meghallgatás során végig empátiával hallgatta a panaszost, annak ellenére, hogy folyamatosan irracionális dolgokat állított. A rendőr ugyanakkor látta, hogy szüksége van a panaszosnak arra, hogy valaki végighallgassa, ezért is tartott két és fél órán keresztül a meghallgatása. Annak során, olyan szinten nyílt meg, hogy beszámolt munkahely-keresési és egészségügyi gondjairól is, ami egyáltalán nem volt releváns az ügy szempontjából. A r. főtörzsszáslós úgy gondolja: ha megsértette volna, akkor nem sikerült volna ilyen kapcsolatot kialakítania vele. Számára egyértelmű, hogy a panaszos egy kicsit fantáziavilágban él, ami talán az összes bejelentésének velejárója. A bejelentéseit nem mindig tudja alátámasztani, így fordulhat elő az, hogy sorra megszüntetik azokat az ügyeket, amiben bejelentést / feljelentést tesz, így joggal gondolhatja azt, hogy a Rendőrkapitányságon minden ügyét eltussolják.

A rendőri jelentés tartalmazza továbbá, hogy Cs.-t nem tudta meghallgatni, mivel nem volt fellelhető, illetve körözést is kiadtak ellene a tartózkodási helye megállapítása végett. Sz. nevét a panaszos haragosaként említette meg, akit a rendőr szintén nem tudott meghallgatni, mivel nem tudta elérni és arra az értesítőre, hogy vegye fel vele a kapcsolatot, nem reagált. Ennek ellenére anyakönyvi adatait megállapították, és mint lehetséges elkövetőt (az ajtó leöntésével kapcsolatban) a rendőr feltüntette a jelentésben. Az ügy ottani további menetére a r. főtörzsszáslós ugyanakkor nincs rálátása. A rendőr továbbá a panasszal összefüggésben megjegyezte, hogy nincs tudomása arról, hogy felettese felé a panaszos panaszt akart tenni, mivel neki sem jelzett olyan problémát, hogy vele gondja lenne. Névjegykártyát is adott a rendőr a panaszos részére, és nyilván nem tett volna ilyet, ha nem akart volna foglalkozni az ügyével.

A rendőrség továbbította a Testület részére a Rendőrkapitányságának Rendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály r. főtörzsszáslós körzeti megbízottja által készített további dokumentumokat.

b) 2017. február 15-én 10 óra 7 perctől 12 óra 37 percig a r. főtörzsszáslós tanúként hallgatta meg a panaszost az ismeretlen személy ellen indult tulajdon elleni szabálysértési ügyben.

A jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszos 2013 októberében költözött a lakásba, ott egyedül lakik. 2011. szeptemberig nem volt gondja senkivel, sérelmére rongálás nem történt, kellemetlenséget senki nem okozott. Ekkor azonban Cs. kezdte őt sértegetni, és szidalmazni. Folyamatosan zaklatta, verte az ablakát. A férfivel korábban szorosabb kapcsolata volt, egészen addig, amíg a panaszos megtudta, hogy családja van. Ezt véletlenül tudta meg, amikor látta velük, onnantól kezdve megszakított vele minden kapcsolatot, nem állt vele szóba többé, ami biztosan őt felbosszantotta. A férfi barátai, családtagjai és a házban lakók lekurválták, elmondták mindennek. És ez évekig így ment. 2014 októberétől a panaszos egy őrző-védő céggel kötött szerződést a lakására. Onnantól kezdve kb. 20 betörés történt a lakásban, minden esetben kulccsal mentek be, és azt vissza is zárták. A panaszos emiatt az őrző-védő céget is feljelentette. Egy lakógyűlés során az egyik lakó olyan kijelentést tett tanúk előtt, hogy szemtanúja volt három betörésnek, és olyan személyleírást adott akkor, amiből beazonosította Cs.-t, az ő volt az ő párját és egy fiatal férfit, akinek nem tudja a nevét, de Cs.-hez köthető. A lakásban összetörték mindent (a panaszos hosszasan felsorolta, milyen rongálási cselekményeket tapasztalt a fürdőszobában, a konyhai mosogatóban, vízórában, ruházatában). A panaszos azt is elmondta, hogy a számítógépére feltelepítették a lakásában, az ajtaja előtt és a villanyóraszekrényben elhelyezett kamerák, de a felvételeket nem tudja használni, mert a betörések felvételét letörölték, a felvételen nem látható senki, mert vélhetően rárakták az előző, üres lakásról készült felvételt. A betörések alkalmával számos ingóságot és dokumentumot elvittek tőle. Arra a rendőri kérdésre, hogy volt-e ekkor rendőri intézkedés, a panaszos azt válaszolta, hogy nem, mert egyrészt úgy sem tett volna semmit a rendőrség, másrészt pedig el kellett tennie egy kis időnek, mire összeállt benne a kép, hogy mi történhetett, mivel nem volt szemmel látható nyoma a betörésnek. A meghallgatás során a r. főtörzsszáslós azt is megkérdezte, hogy a Robotzsaru információs rendszerben miért nincs annak nyoma, hogy megközelítőleg 20 alkalommal lakásbetörés történt a sérelmére. Erre a

panaszos azt válaszolta, hogy a rendőrség 2011 és 2014 között több ügyet is eltussolt, ezért nem fordult hozzájuk. Két ügyben azért szolt a rendőrségnek, de a nyomozást felfüggesztették, viszont az ügyészség a nyomozás folytatására kötelezte a rendőrséget. A panaszos ismét az ügyészséghez fordult, de már hat hónapja nem kap választ és a rendőrség sem foglalkozik az ügyeivel.

2017. január 17-én 13 óra 20 perckor a panaszos még biztosan tudta használni a lakásajtó hevederzárját. Ez azért biztos, mert a jelenlegi biztonsági szolgálattal, olyan szerződést kötött, hogy a nyitásokról és a zárásokról SMS értesítést kap. Másnap 12 óra 30 perckor viszont azt vette észre, hogy a hevederzárát nem tudja bezárni. Furcsállotta, mivel ebben a zárban egész éjszaka benne volt a kulcs belülről, és az belülről működik is. Véltetően valaki ragasztót nyomott a hevederzárba, ami szemmel is látható. A zár jelenleg is ebben az állapotban van, elméletileg belülről működik, kívülről nem. A javítása a szerelő szerint 18.000 forintba kerülne. Ekkor történt rendőri intézkedés. A rendőr azon kérdésére, ha eltussolják szerinte az ügyeket, akkor miért fordult mégis a rendőrség felé, a panaszos azt válaszolta, hogy folyamatosan kérte a Rendőrkapitányságának kizárását az ügyében, de soha nem történt semmi, minden ügy annál a rendőri szervnél kötött ki.

2017. január 30-án 10 óra 27 perckor ki szeretett volna jönni a lakásból, de nem tudott, mert a bejárati ajtaja előtt levő rácsot ismeretlen személy megrongálta. Nem látszott a rongálás, de a kulcsot csak kicsit tudta elfordítani, a zár nem nyílt ki. Ismételten rendőrt hívott, velük csak a rácsra keresztül tudott beszélni, ők sem tudták kinyitni a zárat. A panaszos elmondta azt is, hogy ezzel egyidejűleg valamilyen folyadékkal, ételmaradékkal is leöntötték ajtaját, ami az utóbbi időben már szinte rendszeres. Előző nap még tökéletesen működött a zár, vélhetően éjszaka tettek vele valamit. A zárszerelő 35.600 forintért javította ki a zárat, aki azt is mondta, hogy ezek a zárok nem romlanak el maguktól csak úgy, biztos, hogy rongálás történt, de ő sem tudja, hogyan.

Kérdésre a panaszos elmondta, hogy több haragosa is van. A házban lakó Sz., aki rendszeresen fenyegeti, és ellene két ügyben is folyamatban van büntetőeljárás, aminek a panaszos a sértettje. A házban lakó H.-t és Cs.-t is úgy jelölte meg a panaszos, mint akik haragosai, és akikkel perben is áll.

A rendőr arra irányuló kérdésére, hogy kiből nézi ki azt, hogy az ajtaját megrongálja, a panaszos azt válaszolta, hogy bármelyik személyről el tudja azt képzelni. De konkrét információval nem rendelkezik, hogy valamelyikük elszólja például magát. A panaszos ezzel összefüggésben azonban átadott a rendőr részére egy 4 oldalas feljegyzést, amelyben az általa hallottakat rögzítette (az utcán, a földszinti erőterben hallotta, vagy éppen lehallatszódotta hozzá). A panaszos szeretné, ha valami történne már az ügyében, mert úgy érzi, hogy soha nem lesz ennek vége (például egy hete tejföllel összekenték a kis szobai ablakát, aznap pedig azt észlelte, hogy a bejárati ajtaja és védőrács közé szemetet szórtak).

c) 2017. március 7-én a r. főörzszászlós jelentést készített.

A dokumentum szerint a körzeti megbízotti szolgálta teljesítése során megvizsgálta a Dunai Vízügyi Rendészeti Rendőrkapitányság járőrei által 2017. január 30-án készített, valamint a Rendőrkapitányságon 2017. január 31-én megtett lakossági bejelentést a tulajdon elleni szabálysértés miatt ismeretlen elkövetővel szemben indult eljárásban. Az iratokban foglaltak szerint január 29-én az esti órák és január 30-án 10 óra 27 perc közötti időben a panaszos lakásának bejárati ajtaja előtti rácsot ismeretlen módon megrongálták és a bejárati ajtót folyadékkal leöntötték. A rácsban 36.500 forint értékű kár keletkezett, míg a folyadék állagromlást nem eredményezett, azt el lehet maradéktalanul távolítani. Az ügyvel kapcsolatban a r. főörzszászlós adatgyűjtést, tanúkutatást végzett, illetve meghallgatta a sértettet.

A jelentésben a r. főörzszászlós úgy nyilatkozott, hogy olyan bejelentővel van dolga, aki összeesküvés-elméleteket gyárt és gyakorlatilag az egész lépcsőházat felsorolta olyan személyként,

akkikkel haragban, illetve perben áll. Összeesküvés-elméletét igazolja, hogy 2014 októberétől 20 alkalommal törtek be hozzá, de úgy hogy annak nyoma nem látszik, mert mindig kulccsal mentek be hozzá és utána az ajtót vissza is zárták. A lakás a belső részét, illetve a bejárati ajtót kamera figyeli (az utóbbi valós), de felvétel soha semmiről nincs, mivel állandóan meghekkkelik a rendszert és vágógépekkel takarják ki az eseményt. Ezt a panaszos a rendszer leterheltségével tudja bizonyítani. A panaszos már mindenkit beperelt, feljelentett, és nemcsak a lakókat, hanem a rendőrséget is, mert minden ügyet eltussolnak. Ez nyilván abból adódik, hogy a folyamatos feljelentéseit a zaklatások miatt, mind bűncselekmény hiányában elutasították. Jelen esetben a panaszos azt állítja, hogy a bejárati ajtó előtt levő rácsot nem tudta kinyitni a kulccsal, bennragadt a lakásban. A r. főörzszászlós telefonon felvette a kapcsolatot az intézkedő rendőrrel, aki azt mondta, hogy az ajtót valóban leöntötték valamivel, és a rácsot tényleg nem tudták kinyitni ők sem, bár azon semmilyen külső beavatkozás nyomát nem látták.

A panaszos azt állítja, hogy a zármentő ügy nyilatkozott: az magától nem tud elomlani, de azt már nem árulta el, hogy mit tettek a zárral. A rendőr kérte őt, hogy a számlát, vagy – ha azzal nem rendelkezik – a zármentő telefonszámát bocsássa rendelkezésre, és ugyanezt tegye meg azokkal a dokumentumokkal is, amivel alá tudja támasztani, hogy az általa megnevezett emberekkel perben áll. Erre ígéretet tett, de sem a zármentővel kapcsolatos információt, sem pedig a peres papírokat nem tudta felmutatni. Ellenben a meghallgatása során átadott egy általa kézzel írott, négyoldalas levelet. Állítása szerint az bizonyító erejű (abban, többek között az áll, hogy hallotta a lakásából, amint egy idegen férfi felszólítja Cs.-t, most már fejezze be a rongálásokat, mert elég kárt okozott). A többi körzeti megbízottal is konzultált a r. főörzszászlós, akik elmondták, hogy a panasossal kapcsolatban már nagyon sok általános ügyiratok feldolgoztak. Egyöntetű vélemény alakult ki az ügyben, hogy a nő figyelemre vágyik, és fel akarja magára hívni a figyelmet, ezért nem kizárt, hogy saját magának okoz olyan eseményeket, amire aztán rendőrt hív. A közvetlen lakókörnyezetben végzett adatgyűjtés során meghallgatta a r. főörzszászlós a panaszos szomszédját, aki elmonda, hogy a lépcsőházban 13 lakás van, és a panaszos kivételével mindenki nagyon jóban van egymással, semmi gond nincs a házban. Ő nem tud arról, hogy rosszban lenne a panasossal, de azt érzékeli, hogy a nő nem köszön neki. Ugyanakkor elmonda, hogy volt már arra példa, hogy a panaszos a csőfolyóson dühöngött, hisztizett és összetört egy iker babakocsit. A szomszéd azon van, hogy a közgyűlés elfogadja a lépcsőházi kamerák kiépítését, mivel a lakóknak elégük van abból, hogy hetente járnak a panaszoshoz a rendőrök. A r. főörzszászlós jelentésében megjegyezte, hogy ugyanazon a véleményen van a szomszéd, mint a körzeti megbízottak, holott erről nem beszélt neki a meghallgatás során. A szomszéd szerint a panaszos magának csinálja az eseményeket, és mindenkinek érdeke lenne, hogy kiderüljön az igazság, mert már elégük van.

Sz.-t a rendőr nem tudta meghallgatni, mert nem volt otthon és az értesítőre, hogy hívja őt vissza, nem válaszolt. Cs. nem lakik a szomszéd házban. Jelenleg nincs érvényes lakcíme, tartózkodási helyének megállapítása végett a Szegedi Törvényszék körözi. Így őt meghallgatni nem lehetett.

A rendelkezésre álló adatokból nem sikerült megnyugtatóan megállapítani azt, hogy idegen személy által valóban történt-e rongálás.

d) 2017. március 8-án a r. főörzszászlós újabb jelentést készített. Abban úgy nyilatkozott, hogy megvizsgálta a 2017. január 18-án, tulajdon elleni szabálysértési ügyben tett feljelentést. Az abban foglaltak szerint január 17-én ismeretlen anyagot, vélhetően ragasztót nyomtak a panaszos lakásának bejárati ajtaján levő hevederzárba, így meg nem határozott értékű kár keletkezett. A rendőri feljelentés szerint a hevederzár értéke 40.000 forint, azonban azon belül magát a zárszerkezetet kell csak kicserélni. Mivel ugyanezen a címen, ugyanannak a sértettnek a sérelmére történt egy másik rongálás is, így az ügyeket azon előkészítő eljárás keretében megvizsgálta, és javasolja, hogy ezt az ügyet kezeljék együtt az előzővel.

A r. főörzsászlós ebben a jelentésében is előadta azt, hogy a panaszos a meghallgatás során elmondta: a zárat még mindig nem csináltatta meg, mert az félig használható. Ezt úgy kell értelmezni, hogy a hevederzár belülről zárható marad, kívülről nem működik. A rendőr már sok hasonló zárrongálást vizsgált meg, de azok mindegyikében a zár teljesen használhatatlan maradt, hiszen ez a célja a bosszúság okozásának. A panaszos esetében vélhetően csak egy csepp ragasztót nyomhattak a zár külső feléhez, ügyelve arra, hogy az ne folyjon bele magába a zárszerkezetbe. Az intézkedő által készített képeket megtekintve a r. főörzsászlós nem igazán látta a ragasztó nyomát, bár az intézkedő rendőr azt észlelte.

Ehhez a jelentéshez mellékeltek 3 darab fényképfelvételt is, amin a zárszerkezet egy része látható.

4) A panasz 2017. január 18-ai részével kapcsolatban a Rendörkapitányság az alábbi dokumentumokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

a) Az ügyeleti napló, illetve a „küldés leírása” elnevezésű dokumentum tartalmazza a panaszos aznapi bejelentését, illetve az elintézés módját. Részletes ismertetésük az Állásfoglalás II. A. rész 3) b) pontja alatt megtörtént.

b) A TIK által a helyszínre küldött járőrpár egyik tagja utólag jelentést készített.

A r. őrmester jelentésében előadta, hogy aznap gépkocsizó járőrszolgálatot teljesített. 12 óra 57 perckor intézkedést kezdeményezett a panaszossal szemben a lakásánál. A panaszos elmondta, hogy a bejárati ajtó zárszerkezetébe valaki ragasztót nyomott. A bejelentés valósnak bizonyult, ezért a rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy amennyiben tudomása van arról, ki okozhatta a rongálást nevezze meg, amennyiben nem, és lehetősége van rá, helyezzen ki kamerarendszert a lépcsőházba. A r. őrmester továbbá azt a tájékoztatást adta a panaszosnak, ha gyanús személyeket vél felfedezni a lépcsőházban, illetőleg annak közvetlen környezetében, akkor értesítse a rendőrséget.

További kérdésre a panaszos elmondta: nem tudja, ki rongálta meg az ajtót, de van nagyon sok rosszakarója, haragosa, azt azonban az intézkedés során nem kívánta részletezni. A r. őrmester a jelentésében megjegyezte, hogy az intézkedés során Cs. neve nem került említésre, így azt nem tudja, hogyan hozható összefüggésbe a panaszossal.

A rendszeresített Canon fényképezőgéppel a rendőr – az Rtv. 42. §-ának (1) bekezdése alapján – három fényképfelvételt készített a megrongált bejárati ajtó zárjáról, amit a feljelentéshez mellékel. Az intézkedéskor a rendőröknél nem volt saját használatú mobiltelefon készülék.

A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy a rongálással okozott kár 40.000 forint, ezért helyszíni szemle bizottságot nem kértek a helyszínre. A rendőrök közölték, hogy ismeretlen személy ellen szabálysértési feljelentéssel élnek a Szabs. tv. 177. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján, amit a panaszos megértett és tudomásul vett.

A r. őrmester előadta jelentésében, hogy az intézkedés során a panaszossal tisztelettudóan, udvariasan beszélt, a személyére semmilyen sértő megjegyzést nem tett, illetve irányába nem tett olyan megjegyzést, hogy „az ebédje fontosabb lenne a problémánál”.

c) A r. őrmester a Szabs. tv. 177. §-ának (1) bekezdés b) pontja szerinti szabálysértés elkövetése miatt, ismeretlen személy ellen szabálysértési feljelentést tett.

A szabálysértési feljelentés tényállási része a r. őrmester jelentésében (Állásfoglalás II. B. rész 4) b) pontjában) írtakkal megegyezik. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy a zárat 2017. január 18-án 13 óra 21 perckor használta utoljára ép állapotban. A rendőr is megtekintette a zárat, amit valóban nem lehetett rendeltetésszerűen használni, a kulcsot nem lehetett abba behelyezni. A rendőrök 13 óra 20 perckor távoztak a helyszínről, miután a panaszost tájékoztatták a panasztételi lehetőségéről is.

5) A panaszbeadvány szerint 2017. január 31-én a panaszos személyesen jelent meg a Rendőrkapitányságon, ahol a készenléti csoportvezető (ügyeletes tiszt) S. r. főhadnaggyal találkozott.

a) A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának r. főhadnagy nője 2017. január 31-én 16 óra 48 perctől 17 óra 10 percig jegyzőkönyvezte a panaszos bejelentését.

A bejelentési jegyzőkönyv szerint a panaszos előző nap kihívta a rendőrséget, mivel a lakása előtti rács zárszerkezetét és baloldali részét ismeretlen személy megrongálta, illetve a lakás bejárati ajtaja külső részének bal oldalát és a küszöböt leöntötték. Egy zárjavító ezt követően megcsinálta a rács zárszerkezetét

A panaszos 22 óra körül ment be a lakásba és zárta be az ajtót, azonban a bejelentés reggelén 9 óra 11 perc körül elment otthonról, és ekkor vette észre, hogy ajtaja külső részének jobb oldalát valaki leöntötte az éjszaka folyamán. Az ajtó alsó zárjába kívülről a kulcs nehezen ment be. A zár Mauer NW5 típusú. A zárat a panaszos be tudta zárni, annak kialakítása miatt. Úgy nyilatkozott a panaszos továbbá, hogy amivel leöntötték az ajtót, azt le tudja mosni.

Nyilatkozata szerint nem ez volt az első alkalom, leöntötték ajtaját, de korábban arról nem tett bejelentést. 2016. december 11-én is észlelt ilyen cselekményt, majd december 28-án, illetve 2017. január 18-án. Akkor szokta észrevenni, hogy leöntötték az ajtaját, amikor elmegy otthonról, mivel ezek általában éjszaka történnek. Amit az ajtajára öntenek, azt le tudja mosni úgy, hogy nem keletkezett rongálás azon. Az előző nap történt rongálás miatt a zár megcsináltatása 36.000 forintba került. A január 31-én észlelt zár rongálás vonatkozásában nem tudta a panaszos megmondani, hogy a zárat ki kell-e cserélni, mivel nem hívott szerelőt és nem is fog, mert az működik és belülről rendesen be tudja zárni. A zár értéke egyébként 50.000 forint.

Előadta továbbá a panaszos, hogy előző héten a hevederzárát is megrongálták, abba ragasztót nyomtak, és akkor is voltak kint rendőrök. Ezt a zárat sem csináltatta meg.

A panaszos előadta továbbá, hogy a lépcsőházban, illetve a szomszéd lépcsőházban vannak rosszakarói, haragosai, akikkel szemben rendőrségi, ügyészségi és bírósági ügyei vannak. Elmondása szerint azonban nem látta azt soha, hogy ki önti le az ajtaját. Ugyanakkor szeretné, hogy vegyenek DNS mintát az ajtóról, illetőleg azt, hogy a lépcsőház azon részét kamerázzák be, ahol lakik. Szerinte addig ez nem marad abba, amíg nem költözik el a házból. A cselekmény elkövetésével senkit nem tud meggyanúsítani, illetve olyan személyt sem tud megnevezni, aki az elkövető kilétéről érdemleges adattal rendelkezne.

b) A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály r. főhadnagya a Testület felvilágosítás-kérése alapján jelentést készített.

A rendőr nő előadta, hogy 2017. január 31-én 8 órától 2017. február 1-jén 8 óráig látott el készenléti csoportvezető feladatokat, azonban a hosszú idő eltelte miatt arra már nem emlékezett, hogy pontosan milyen események történtek szolgálata ellátása során. Lehetséges, hogy a panaszos mint bejelentő aznap a Rendőrkapitányságon volt, és beszélt vele az ügyfélváróban, de a beszélgetés a konkrét tartalmára már nem emlékszik.

A hivatali munkaidőn kívül minden panaszfelvétel a r. főhadnagy feladatai közé tartozik, illetve – szükség esetén – a „helyszín köteles” bűncselekményeknél is meg kell jelennie. A panaszosokat általában az érkezés sorrendjében hallgatja meg, ez alól kivételt képeznek az azonnali intézkedést igénylő bejelentések. Az előtérben várakozó bejelentők számától és az egyéb, felmerülő szolgálati feladatoktól függ, hogy kinek mennyi ideig kell várakoznia, de mindenkit a lehető legrövidebb időn belül meghallgat.

Amennyiben az objektumőr személyesen jelzi, hogy a rendőr nőre vár valaki, akkor azt tudomásul veszi, illetve lehetőség szerint akár még két bejelentési jegyzőkönyv között is szakít időt arra, hogy személyesen beszéljen az illetővel. Ezen esetekben semmilyen verbális, illetőleg nonverbális eszközt nem használ, hanem egyéb szolgálati feladatai ellátása függvényében fogadja a panaszt.

Amennyiben a panaszosok a rendőr egyéb szolgálati feladatai ellátása miatt a várakozásra eltelt időt soknak tartják, azokban az esetekben elnézést szokott kérni, és a lehetőségek szerint tájékoztatja őket a várakozás pontos okáról, majd meghallgatja a panaszukat és a legjobb tudása szerint segít. Ilyenkor minden, a jogszabályok által biztosított jogorvoslati lehetőségről tájékoztatja a személyeket, hogy mit tudnak tenni az adott problémával kapcsolatban, milyen lehetőségek vannak és a panasztételi jogukra is felhívja figyelmüket, illetve jegyzőkönyvben rögzíti az általuk elmondottakat.

A r. főhadnagy több mint öt éve lát el készenléti csoportvezető feladatokat, és ezen idő alatt hasonló panasz nem merült fel munkájával kapcsolatban, köszönhetően annak, hogy mindig kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a rendőrséghez segítségért forduló állampolgárnak mindig a legjobb tudása szerinti segítséget nyújtson.

6) a) A 2017. február 1-jei panaszrész tekintetében a rendőrség továbbította a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának a panaszbeadványban név szerint is említett c. r. főtörzsszázlósa által felvett bejelentési jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv 2017. február 1-jén 15 óra 9 perc és 15 óra 35 perc között készült. A panaszos előadta, hogy 2017. január 31-én 18 óra 26 perckor ért haza a lakásába, majd bezárta az ajtót. Ezt követően 2017. február 1-jén 10 óra 15 perc körül ment hozzá a biztosító egy munkatársa, akkor nyitotta csak ki az ajtót. Akkor azt tapasztalta, hogy azt kívülről, a középső részen hevederzárnál, illetve a kilincs részen leköpték. Az ajtó előtti rácson, ezeken a részeken szintén kopásnyomok vannak. Az ajtó és a rács nem rongálódott meg az eset során, de a panaszos azt nem hajlandó lemosni, le fogja mozgatni mással.

A panaszos ugyanakkor elmondta, hogy lépcsőházában és a szomszéd lépcsőházban több lakóval az évek során rossz közösségi lakóközösségi viszonya alakult ki. Megemlítette, hogy aznap például 12 óra 2 perckor Sz., amikor meglátta őt az utcán, azt ordította neki „remélem, a nyakad kitöröd, te ge...i”. Felsorolta, hogy kik a rosszakarói.

A panaszos a bejelentése során azt kérte, hogy a hasonló esetek megelőzése érdekében a rendőrség kamerázza be a lakóépület földszintjén a kapu és a lakás előtti folyosó részt a lépcsőház belső területén, továbbá az előző nap kért DNS vizsgálatot, illetve a Sz.-el szembeni védelem igénylését továbbra is fenntartja.

A cselekmény elkövetésével senkit nem tud meggyanúsítani, illetve nem tud olyan személyt megnevezni, aki az elkövető kitérére vonatkozóan érdemleges adattal rendelkezik.

b) A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya c. r. főtörzsszázlósának utólagosan készített jelentése az alábbiakat tartalmazza.

A panaszossal először egy 2015-ös büntetőügyben végzett nyomozati tevékenység során került kapcsolatba. A panaszos ismeretlen tettes ellen tett feljelentést, aki 2015. március 27. és július 9. között, meg nem határozható időpontban a lakásába ismeretlen módon behatolt és onnan személyes adatokat tartalmazó hivatalos iratokat, egészségügyi, peres és nyugdíj megállapítására vonatkozó iratokat tulajdonított el. A behatolások alkalmával az elkövető a számítástechnikai eszközök védelmét feltörte, onnan további személyes adatokat és információkat tartalmazó elektronikus adatokat töltött le, és meghamisította. Ezen túlmenően az ismeretlen személy(ek) a behatolások alkalmával a lakásban kép- és hang rögzítésére alkalmas megfigyelő eszközöket helyeztek el, amiken keresztül folyamatosan megfigyelik és a rögzített felvételek egy részét az interneten a Facebook, illetve a YouTube oldalain megosztották. A behatolások során a biztonsági cég által felügyelt riasztó rendszert manipulálták, ami nem jelzett behatolást. Az esemény során anyagi kár nem keletkezett. A büntetőügyben a nyomozást 2015. október 6-án a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 188. §-ának (1) bekezdés c) pontja alapján felfüggesztették, ami ellen a panaszos panasszal élt, illetve kérte a Rendőrkapitányság kizárását. A panasznak az Ügyészség határozatával helyt adott, a nyomozást folyamatba helyezte, és nyomozati cselekmények végrehajtását határozta meg. A nyomozó hatóság álláspontja szerint az ügyben a Rendőrkapitányság kizárása nem volt indokolt, azonban az ügyben a nyomozás lefolytatására új előadót jelöltek ki. Az ügyet ekkor szignálták ki a r. c. főtörzsszázlósra.

A meghatározott nyomozati feladatok végrehajtása azonban mindezek után sem volt lehetséges, mivel az írásban idézett panaszos pánikbetegségre hivatkozással nem jelent meg a Rendőrkapitányságon. Amikor pedig előzetes telefonon történő egyeztetés után személyesen megjelent a rendőr a lakásán, tanúként történő kihallgatása, illetve a lakás megtekintése céljából, a panaszos közölte, hogy addig nem kívánja kihallgatását, amíg a 2015. július hónapban tett beadványaira, valamint a nyomozás felfüggesztése ellen tett panaszára nem kap választ. Az eljárás során a nyomozó hatóság beszerezte a panaszos mentálhigiénés állapotára vonatkozó orvosi iratokat.

A nyomozó hatóság a panaszosnak a nyomozó hatóság kizárására tett indítványát továbbította a rendőrség, ahol azt elutasították, és az erről szóló határozatot megküldték a panaszos, a rendőrség és az ügyészség részére.

A lakáson történt tanúkihallgatás megkísérlése során a r. c. főtörzsszázlós a panaszos elé tárta az ügyészségnek a nyomozás folytatásáról, illetve meghosszabbításáról szóló határozatát, azonban ennek ellenére sem kívánt érdemi vallomást tenni az ügyben; a feljelentését alátámasztó bizonyítékait nem bocsátotta a nyomozó hatóság rendelkezésére.

A panaszos kérte az eljárás során mind a feljelentése alapján eljáró Rendőrkapitányság, mind pedig a nyomozást felügyelő Ügyészség kizárását. Az ügyben történő megnyilvánulásai alapján a Rendőrkapitányság kizárását elutasító határozatot nem vette tudomásul.

A panaszában felsorolt, általa hiányolt nyomozati cselekmények végrehajtásának alapja – tekintettel lakásának technikai eszközökkel történő átvizsgálásának várható tetemes büncselekmény költségeire – az ügyben történő részletes vallomás megtétele, és az általa ismert bizonyítási eszközöknek a nyomozó hatóság részére történő megjelölése, illetve áradása lett volna. A panaszos azonban sem a rendőr személyes megjelenésekor nem volt hajlandó érdemi vallomást tenni, sem pedig a részére a nyomozó hatóság kizárása iránti kérelem elutasítása után postai úton küldött idézésre nem jelent meg. Utóbbi idézésre ismételt írásos bejelentést küldött a nyomozó hatóságnak.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az időszakosan benyújtott beadványokon túl nem volt hajlandó együttműködni a nyomozó hatósággal, ezért az ügyben az eljárás tárgyát képező büncselekmény megalapozott gyanúja nem volt megállapítható, így a nyomozó hatóság a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 422. §-ának (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint szerint minősülő lakás, egyéb helyiség vagy az azokhoz tartozó bekerített hely titkos

át kutatásával elkövetett tiltott adatszerzés büntettének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettesrel szemben folytatott nyomozást a 2016. szeptember 23-án kelt határozatával – a Be. 190. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján (mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény) megszüntette. A nyomozás megszüntetése miatt a panaszos ismételt panaszt tett, így a nyomozó hatóság az ügy iratait megküldte az Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlege számára. Az ügyészség határozatában a nyomozás megszüntetése ellen beterjesztett panaszt elutasította: megállapította, hogy a nyomozó hatóság a nyomozás során minden olyan nyomozati cselekmény elvégzett, amelyet a beszerzett bizonyítékok megalapoztak.

A c. r. főörzsászlós az általa készített ügyekben valamennyi határozaton, illetve idézésen feltünteti a nevét, a rendfokozatát, illetve elérhetőségét, valamint a lakcímem végzett tanúkutatás során is bemutatkozott, ezért a panaszos ismeri őt.

2017. február 1-jén a rendőr 15 óra 9 perc és 15 óra 35 perc között, mint délutános műszakban szolgálati feladatokat ellátó nyomozó a készenléti csoportvezető utasítására az Állásfoglalás II. B. rész 6) a) pontjában ismertetett bejelentési jegyzőkönyvet vette fel a panaszostól. (Az utólagos jelentésben a rendőr megismétli, mi volt a bejelentés tárgya, amelynek ismétlésétől azonban a Testület eltekintett.) Részletesen jegyzőkönyvezte a panaszos által elmondottakat. Annak során azonban nem mondott olyat, hogy a panaszos az okozója a lakókörnyezetében vele szemben kialakult általános ellenszenvnek. Azt azonban közölte vele, hogy a hasonló, a lakótelepi lakókörnyezetben keletkezett problémákkal kapcsolatos intézkedések során minden bejelentőnek, illetőleg ügyfélnek elmondja: a lakótelepi együttélés során a lakókörnyezetben élőknek fokozottan törekedni kell arra, hogy betartsák a társadalmi együttélés szabályait és fokozott toleranciát kell egymás iránt tanúsítaniuk, mivel ott sokkal hamarabb felszínre kerülnek egyes lakókat zavaró – egyébként lehet, hogy teljesen ártalmatlan és nem rosszindulat által vezérelt – cselekedetek, mint egy kertes övezetben, ahol az ott élőket nagyobb fizikai távolság választja el egymástól.

A c. r. főörzsászlós jelentésében megjegyezte azt is, hogy 2017-ben a panaszos feljelentése alapján büntetőeljárás folyik a Btk. 224. §-ának (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő, megsemmisítéssel, felbontással, megszerzéssel, átadással elkövetett levéltitok megsértésének vétsége megalapozott gyanúja miatt. (A panaszos 2017. január 11-én tett feljelentést ismeretlen tettes ellen a Rendőrkapitányságon, illetékesség miatt azonban a Rendőrkapitányság folytatja le az eljárást. A feljelentés szerint a panaszos 2016 szeptembere óta nem kapta meg a levélküldeményeit, illetve december eleje óta hivatalos levelekről sem kapott értesítőt, a levelek „nem kereste” jelzéssel érkeztek vissza a feladónak. A panaszos a postahivatalban is panaszt jelentett be, utána már megkapta a korábbi levelekről szóló értesítőket.) 2017. július 6-ára a rendőr idézte a panaszost, illetve felhívta, hogy az ügyre vonatkozó iratain kívül vigye magával a bizonyításhoz felhasználható feljegyzéseit, a Magyar Posta Zrt.-től kapott tájékoztatást, a felbontva érkezett levélküldeményeket, azon küldeményekre vonatkozó jegyzeteit, amelyek vélhetően megsemmisültek. A panaszos az idézést átvette, azonban arra nem jelent meg, a távolmaradás annak okát nem közölte, ezért újabb idézést küldtek, illetve a nyomozati határidőt meghosszabbították.

A c. r. főörzsászlós jelentésében úgy nyilatkozott, hogy valamennyi, a részére kiszignált ügyben a nyomozati tevékenységet szabályozó normák, illetve a hatályos jogszabályok alapján jár el a törvényi tényállás teljes felderítése céljából. Ezen tevékenysége során az állampolgárral szemben szimpátia vagy antipátia nem alakul ki, az illető személyiségének megfelelően minél együttműködőbb kapcsolat kialakítására törekszik az objektív valóság megállapítása érdekében. Bár a panaszos a beadványában a bejelentései nyomán indult ügyekben a Rendőrkapitányság kizárását kérte, a rendőr nem tapasztalta azt, hogy kettejük között bármiféle személyes ellentét alakult volna ki.

c) A rendőrség továbbította a Testület részére az Ügyészség nyomozás megszüntetése ellen bejelentett panasz elbírálásáról szóló határozatát, amelyben a panaszos által tett feljelentés alapján a nyomozást

megszüntető határozat ellen bejelentett, valamint a Rendőrkapitányság intézkedésének elmulasztása miatt bejelentett panaszát elutasította. A Testület a határozatban foglaltak részletes ismertetésétől eltekintett.

d) A Rendőrkapitányság vezetője kiállított egy igazolást a panaszos részére az Áldozatsegítő támogatás igénybevételéhez, a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 11. §-a alapján.

A dokumentum szerint a panaszos eljárást kezdeményezett ismeretlen tettes ellen, aki 2017. január 30-án lakásának zárszerkezetét megrongálta, a küszöböt és az ajtót leöntötte. Az igazolás alapján azonnali pénzügyi segély iránti kérelmet terjeszthet elő a panaszos.

7) A Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának r. őrmestere jelentést készített a 2017. február 1-jén történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

Jelentésében előadta, hogy aznap 17 órakor a TIK ügyelete arra utasította, hogy jelenjen meg a panaszos címén, mivel onnan bejelentést tett a panaszos arról, hogy lakásának bejárati ajtaját leköpték, illetve ismeretlen folyadékkal leöntötték.

A rendőr 17 óra 14 perckor érkezett a helyszínre, ahol felvette a kapcsolatot a panaszossal, illetve őt igazolása szólította fel, aminek eleget tett a nevére kiállított személyazonosító igazolványának átadásával.

A panaszos elmondta, hogy 2017. január 31-én 18 óra 26 perckor sértetlen állapotban látta bejárati ajtaját, azonban február 1-jén 10 óra 15 perckor annak közepén köpésnyomokat vélt felfedezni. Ezt követően, 12 órakor távozott otthonából, majd amikor 16 óra 40 perc körül hazaért, azt észlelte, hogy bejárati ajtaját, illetve az előtte lévő biztonsági rácsot valamilyen anyaggal összekenték. A panaszos kérdésre elmondta, hogy hányásra hasonlító anyagról van szó, illetve, hogy az a küszöbön keresztül befolyt a lakásba is. Sérülés az ajtóban, illetve a zárakban nem keletkezett.

A panaszos közölte azt is, hogy a társasházban, illetve a szomszéd házban több rosszakarója is van. Ezekkel a lakókkal szemben rendőrségi, bírósági és ügyészségi eljárások vannak folyamatban személyiségi jogainak megsértése miatt. Azt azonban nem tudta megmondani, hogy közülük kente-e össze bárki a bejárati ajtót. Hasonló eset már többször történt a bejárati ajtójával, és minden esetben történt rendőri intézkedés.

A r. őrmester ezt követően szemrevételezte a bejárati ajtót, és annak során észlelte, hogy sárgásbarnás, sűrű, folyékony anyag a bejárati ajtó küszöb részénél, illetve az ajtófélfá részénél egy tenyérnyi részen látható. A bejárati ajtón több köpés és más ragacos folyadék is látható; a panaszos elmondta, hogy a korábbi eseteket nem tisztította le, így azok is láthatóak.

A lépcsőházban kamerarendszer nincs kiépítve, de a rendőr tanúkutatást végzett. Ennek során meghallgattak egy másik lakót, aki kérdésre elmondta, hogy kora reggel ment el otthonról, 17 óra körül ért haza, ő nem figyelte a panaszos lakásának bejárati ajtaját.

Ezt követően a rendőr a bejárati ajtóról fényképfelvételt készített, amit jelentéséhez mellékel, majd pedig – a panasztételi lehetőségekről történt kioktatást követően – a történeteket jelentette TIK ügyeletesének, és – mivel a helyszínen további rendőri intézkedés nem vált szükségessé – 17 óra 40 perckor távozott. Az intézkedésnél jelen volt egy másik r. őrmester is.

8) A panaszbeadvány 2017. február 9-ei részét illetően a rendőrség az alábbi dokumentumokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

a) A Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztályának r. főtörzsszázlója a panaszos bejelentéséről jegyzőkönyvet vett fel a megjelölt napon.

A dokumentum tanúsága szerint a bejelentést a panaszos személyesen 13 óra 38 perc és 13 óra 43 perc között tette meg. A panaszos előadta, hogy 2016. december 11-én a 112-es segélyhívón keresztül telefonált a rendőrségre, és rendőri intézkedést kért, mivel a lakásának bejáratí ajtáját ismeretlen személyek összeköpködték. A bejelentés után megjelentek a rendőrök, meghallgatták és az intézkedés végeztével közölték vele, hogy a történetekről rendőri jelentés készül. A következő alkalommal, 2016. december 28-án hívta a 112-es segélyhívó számot, mivel ismételtén összeköpködték az ajtáját. Akkor azonban azt közölték vele, hogy nem mennek ki a rendőrök, hanem ő jelenjen meg a Rendőrkapitányságon és tegye meg bejelentését személyesen. 2017. január 18-án a panaszos ismét felhívta a segélyhívó számot, mert újra összeköpködték lakása bejáratí ajtáját, illetve a középső hevederzárát telenyomták pillanatragasztóval. A járőrök megjelentek a lakásán, a rongálásról mobiltelefonnal készítettek pár képet, és közölték, hogy jelentés készül a történetekről. 2017. január 30-án ismét felhívta a panaszos a 112-es segélyhívó számot, akkor szintén a bejáratí ajtó leköpeése miatt. Megint megjelentek a rendőrök, és azt mondták az intézkedés végén, hogy jelentés készül. 2017. január 31-én szintén leköpködték az ajtáját, rendőri intézkedés történt akkor is. 2017. február 1-jén a panaszos megjelent a Rendőrkapitányságon, hogy feljelentést tegyen. Miután hazaért a lakására, szintén azt tapasztalta, hogy annak bejáratí ajtáját, illetve az ajtótokot lehányták, az előtt e levő rácsot pedig ételmaradékkal öntötték le. Felhívta a 112-es segélyhívó számot, kimentek a rendőrök, és fényképezőgéppel több képet készítettek.

2017 február 9-én 11 óra 23 perckor hívta a 112-es segélyhívó számot a panaszos, mivel a lakása bejáratí ajtáját és a rácsot végigöntötték moslékkal, és az ajtó és a rács között egy banánhéj volt. Azt mondta segélyhívó számon a diszpécser, hogy a panaszos jelenjen meg a rendőrségen és tegyen bejelentést a történetekről.

A panaszos előadta, hogy a 2016. december 11-én tett bejelentése óta érdemi lépés a rendőrség részéről nem történt, egyetlen egy alkalommal sem idézték be, nem tudja, hogy ennek mi az oka, ezért is tesz panaszt az ügyben. A megtett rendőri intézkedésekről határozatot kér, illetve megjegyezte, hogy a rendőri intézkedések során helyszínelés sem történt.

A panaszos a bejelentési jegyzőkönyvre kézzel rávezette az alábbiakat: „jelen bejelentésben írásos választ, határozatot nem várok, mivel a Rendőrkapitányság arról tájékoztatott, hogy jelen bejelentésben foglalt ügyeket egyként kezeli, és egy határozatot hoz róluk.

9) A panaszos által tett bejelentések nyomán indult szabálysértési eljárásban a másik előadó a Rendőrkapitányság r. törzsszázlós körzeti megbízottja volt.

a) A r. törzsszázlós a panaszos bejelentése nyomán kivizsgálást készített.

A jelentés szerint a rendőr megjelent a panaszos lakásán 2017. február 25-én a 2017. február 1-jén és február 9-én tett bejelentések miatt (a lakása előtt rácsot és a bejáratí ajtót ismeretlen személy(ek) leköpködték, és moslékkal leöntötték). Az esetekkel kapcsolatban a rendőr több intézkedést hajtott végre.

Megtekintette az ajtót, amelyen valóban látszott, hogy azt valamilyen anyaggal leöntötték, az azonban rongálást nem okozott, azt le lehetett törölni.

Az esettel kapcsolatban a rendőr meghallgatott egy másik lakót, aki elmondta: ismeri a panaszost, vele soha, semmilyen formában nem volt gondja, problémája, összetűzése. arról, hogy milyen ember, nem tud semmit mondani. A r. törzsszázlós meghallgatta az épület takarítónőjét is, aki elmondta, hogy körülbelül egy hónappal azelőtt a panaszos bejárati ajtaja és a rács közötti részbe valaki több szemetet dobott. Tud arról, hogy valakik bosszantják a panaszost, például azzal, hogy leköpik az ajtaját, vagy a rácsot, amit már volt, hogy ő törölte le. A takarítónő elmondta: nem tudja, hogy ki csinálhatja ezeket a dolgokat. A rendőr egy további lakót is meghallgatott, aki közölte, hogy ismeri a panaszost, vele nincs haragban. A panaszos az ő férjét szokta megkérni, hogy segítsen neki. Azzal kapcsolatban, hogy ki szokta leköpködni a panaszos ajtaját, nem tudott nyilatkozni. Meghallgattak más lakót is, aki elmondta, hogy ismeri a panaszost, vele nincs haragban, szoktak beszélgetni, azonban semmit nem tud arról, hogy a panaszos ajtaját valaki leköpködi, ő nem szokta figyelni az ajtókat. Fia már elköltözött, de neki sem volt összetűzése a panaszossal. A meghallgatott személyek elmondták, hogy ismerik Sz.-t a két gyermekével együtt, de rájuk semmilyen panaszuk nem volt. Tisztelettudó a család és a gyermekek is jól neveltek. A rendőr megpróbálta ezt követően meghallgatni a Sz.-t, de csejtelésére senki nem nyitott ajtót.

Az esettel kapcsolatban a r. törzsszázlós meghallgatta a panaszost, aki elmondta, hogy az elmúlt hetekben nem köpködték le ajtaját, bár azt nem takarította le. A lakása előtti kamera rendszer nem üzemel, azt visszanézni sem lehet.

A r. törzsszázlós felvette továbbá a kapcsolatot azzal a r. főhadnaggyal, aki a Sz. állítólagos mondata („Remélem, a nyakat kitöröd, te ge...i”) miatt indult bűnügyben ügygazdaként szerepel. A rendőr azt a tájékoztatást adta, hogy az ügy nem bűnügy, mivel a zaklatás törvényi tényállását nem meríti ki, ezért az ügyet megszüntette és arról tájékoztatta is a panaszost.

A másik, 2017. február 9-én tett bejelentése alapján pedig a rendőr arról tájékoztatta a panaszost, hogy az arról készült rendőri jelentésekkel kapcsolatban a fent említett büntetőeljárás, illetve szabálysértési eljárás indult. Azokról határozat formájában fog tájékoztatást kapni.

A r. törzsszázlós az általa megállapítottokról, valamint arról, hogy az ismeretlen személy által elkövetett cselekmény nem valósít meg sem szabálysértést, sem bűncselekményt, szóban tájékoztatta a panaszost. A bejelentéseit a rendőrség minden esetben vizsgálja, és a cselekmény súlyának megfelelően indul benne büntető vagy szabálysértési eljárás, esetleg az ügyet megszüntetik. A tájékoztatást a panaszos tudomásul vette. Közölte azt is, hogy a szóbeli tájékoztatást megértette, írásbeli választ nem kér (azt a bejelentésére rögzítette is).

b) A r. törzsszázlós körzeti megbízott a Testület felvilágosítás kérése alapján kiegészítő jelentést készített, amely az alábbiakat tartalmazza.

A panaszossal a Rendőrkapitányságon többnyire tulajdon elleni szabálysértések kapcsán végzett előkészítő eljárás során végzett adatgyűjtés során került kapcsolatba. A helyszínen megállapítottokról szóban tájékoztatta a rendőr a panaszost, miszerint a sérelmére elkövetett cselekmények nem szabálysértések, nem bűncselekmények, azokat akkor megértette.

A r. törzsszázlós kiegészítő jelentésében hivatkozott egy 2017. május 30-án történt kivizsgálás eredményére is. Tekintettel arra, hogy azt a vizsgálatot, adatgyűjtést a rendőr a panaszos által 2017. április 29-én tett panasz miatt tette (és abban azt sérelmezi, hogy a lakók a lakását technikai zajsugárzással szennyezik), a jelentés erre vonatkozó részének részletes ismertetésétől a Testület eltekintett.

A jelentés szerint továbbá a panaszos újabb bejelentései nyomán további eljárások vannak folyamatban a Rendőrkapitányságon, amelyekben adatgyűjtés folyik.

A r. törzsszázlós megjegyezte, hogy a panaszos által emlegetett Cs. – a nő elmondása szerint – a volt barátja. Sz. és még legalább négy személy nevét is megemlíti a panaszos minden panaszában. A rendőr Sz.-t nem tudta meghallgatni egyetlen esetben sem, mivel az értesítőkön megadott telefonszám egyikén sem vette fel vele a kapcsolatot.

C.

A 2017. január 30-án történt rendőri intézkedéssel összefüggésben egy feljelentést továbbított a rendőrség a Testület felé.

A megjelölt napon a Dunai Vízügyi Rendészeti Rendőrkapitányság r. őrmestere folytatta le a helyszíni intézkedést, és ismeretlen személlyel szemben a Szabs. tv. 177. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján szabálysértési feljelentést készített.

A feljelentés szerint a rendőr a szolgálata teljesítése során, 10 óra 27 perckor az TIK ügyeletestől azt az utasítást kapta, hogy menjen a panaszos címére, mert bejelentést tett, hogy ismeretlen személy az ajtaja előtti rácsot úgy megrongálta, hogy azt nem tudja kinyitni, illetve a bejárati ajtaját ismeretlen anyaggal lelocsolták. A rendőr 10 óra 45 perckor érkezett a helyszínre, ahol felvette a kapcsolatot a panaszossal, aki elmondta, hogy reggel elindult volna otthonról, de észlelte, hogy a bejárati ajtaját leöntötték, és a külső rácsos ajtót nem tudja kulccsal kinyitni. A rendőr meggyőződött róla, hogy a rácsos ajtó valóban nem nyílik, de azon külsérelmi nyomot nem talált, illetve, hogy a bejárati ajtót valóban leöntötték.

A panaszos azt is elmondta, hogy a ház többi lakójával rossz viszonyban van, többekkel szemben rendőrségi ügye van folyamatban. A panaszos hívott zárszakértőt is. A rongálással okozott kár az 50.000 forintot nem haladja meg, ezért szabálysértés miatt tett feljelentést a rendőr. A helyszínen kamera nincs.

D.

A Testület a rendelkezésére bocsátott „küldés leírása”, illetve „eset adatlap” elnevezésű dokumentumok végigtekintését követően megállapította, hogy 2016. december 12-én, illetve 2017. január 31-én, február 10-én, valamint február 11. napján igazolhatóan a panaszos nem tett telefonos bejelentést.

III.

A panaszbeadványban a panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség a feljelentései nyomán nem intézkedett megfelelően. Több esetben azt kérték tőle, hogy az elkövetés bizonyítékait (fényképet, kamerafelvételt) szolgáltatassa a nyomozó hatóság felé. Panaszolta azt is, hogy egyes esetekben a rendőrség nem végzett „helyszínelést”, nem küldtek technikusokat a lakásához, illetve DNS mintavétel – többszöri kérése ellenére – nem történt meg, a lakása környezetének kamerával való felszerelése a rendőrség részéről úgyszintén nem. A panaszos arra is kérte a Testületet, hogy a rendőrség részére elkülönített pénzek felhasználásának kivizsgálását is tegye meg. A panasz szerint továbbá a Rendőrkapitányság évek óta „eltussolja” megfelelő kapcsolatrendszer miatt az általa feljelentett személyek ellen indult eljárásokat. Személyi védelmet is kért a panaszos az általa név szerint megjelölt egyik szomszédjával szemben, de azt a kérését sem teljesítette a rendőrség.

Az Rtv. 92. § (1)-(2) bekezdése szerint, akinek az Rtv. a IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. Panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez az is, akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, löfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

1) Annak vonatkozásában, hogy a feljelentő (bejelentő) a bünyügyi hatóság felé bizonyítási eszközeit jelölje meg, hogy a rendőrség mint nyomozó hatóság foganatosít-e szemlét (helyszíni szemlét), illetve elrendel-e szakértői vizsgálatot, az alapvető szabályokat a Be. rögzíti.

A panaszos ugyan nem részletezte beadványában, de feltehetően arra gondolt, hogy azon esetekben, amikor idézést kapott, azon szerepelt az, hogy feljegyzéseit, egyéb tárgyait vigye magával. A Be. 67. §-a tartalmazza az idézésre (és az értesítésre) vonatkozó rendelkezéseket, annak (5) bekezdésében szerepel, hogy a megidézett felhívható arra, hogy az ügyre vonatkozó iratain kívül a bizonyításnál felhasználható feljegyzéseit vagy egyéb tárgyait hozza magával.

A Be. VII. Fejezete szól a bizonyításról. A Be. 78. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá a büntetőeljárásban szabadon felhasználható a törvényben meghatározott minden bizonyítási eszköz, és szabadon alkalmazható minden bizonyítási eljárás. (A törvény azonban elrendelheti egyes bizonyítási eszközök igénybevételét.) Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése értelmében a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje.

A szemle alapvető szabályait a Be. 119. §-a tartalmazza, amelyre akkor van lehetőség, ha a bizonyítandó tény felderítéséhez vagy megállapításához személy, tárgy vagy helyszín megtekintése, illetőleg tárgy vagy helyszín megfigyelése szükséges. A konkrét esetben azonban a nyomozó hatóság krimináltaktikai megfontolások alapján dönt annak elrendeléséről.

A panaszos által hiányolt DNS vizsgálat szakértői vizsgálat. A Be. VII. Fejezetének IV. Címe szól a szakvéleményről. A Be. 99. §-ának (1) bekezdése mondja ki, mikor kötelező szakértő alkalmazása: amennyiben a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, eseteit a törvényhely (2) bekezdése sorolja fel taxatív módon (a) ha a bizonyítandó tény, illetőleg az eldöntendő kérdés személy kóros elmeállapota, illetőleg kábítószer-függősége, b) ha a bizonyítandó tény, illetőleg az eldöntendő kérdés kényszergyógykezelés szükségessége, c) ha a

személyazonosítást biológiai vizsgálattal végzik, illetve d) ha elhalt személy kihantolására kerül sor.) A DNS vizsgálat elrendelésének szükségességéről szintén a bünyügyi hatóság dönt.

2) A személyi védelem (illetve a tanúvédelem) alapvető szabályait úgyszintén a Be. rögzíti. A Be. 97. §-a határozza meg, hogy milyen feltételek együttes fennforgása esetén lehetséges a tanú különösen védetté nyilvánítása. A büntetőeljárásban részt vevők személyi védelmére vonatkozó elemi rendelkezéseket a Be. 98. §-a rögzíti.

3) A panaszbeadvány egy része – miszerint a rendőrség a feljelentett személyeket kapcsolatrendszerük miatt nem vonja felelősségre – olyan elemet tartalmaz, amely adott esetben bűncselekmény gyanúját megalapozza. A Testület felhívja a panaszos figyelmét, hogy a Be. rendelkezései alapján – az elévülési időn belül – feljelentést tehet.

4) A Testület a fentebb hivatkozott, Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján nem jogosult megítélni, hogy a rendőrség költségvetése hogyan alakul az egyes költségvetési években, és milyen cselekmények elvégzésére milyen kiadások vannak.

Tekintettel a fentiekben kifejtettekre a Testület – hatáskörének hiányában – nem vizsgálhatta felül a panaszos fentebb említett sérelmeit.

IV.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a beadványban megjelölt napokon nem intézkedett megfelelően a rendőrség, illetve több alkalommal megvárakoztatták, illetve nem megfelelő bánásmódot tanúsítottak vele szemben a rendőrök.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a VI. cikke szerinti személyes adatok védelméhez és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége.

A panaszos számos esetet felsorolt 2016. december 11. és 2017. február 11. napja között, amikor a 112-es segélyhívó számra tett bejelentést arról, hogy lakásának bejáratát ismeretlen személy különböző módon beszennyezte, illetve a zárat megrongálta.

A rendőrségi dokumentumok alapján a panaszos részéről 2016. december 28. napján, valamint 2017. január 18-án, 30-án, február 1-jén és 9-én valóban történt regisztrált bejelentés, míg 2016. december 12-én, továbbá 2017. január 31-én, február 10-én és 11-én nem hívta a 112-es segélyhívó számot.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. és 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bünyügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, illetve szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A Szolgálati Szabályzat 9. §-a szerint továbbá a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A fentiekre vonatkozóan továbbá több jogszabályi rendelkezés is felhívható. A Btk. 222. §-ának (1) bekezdése szubszidiárius tényállásként határozza meg a zaklatás bűncselekményét: amennyiben súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, az követi el a bűncselekmény vétségi alakzatát, aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja. A rongálás bűncselekményi, illetve szabálysértési változatát a Btk. 371. §-ának (1) bekezdése, illetve a Szabs. tv. 177. §-ának (1) bekezdés b) pontja tartalmazza. Rongálást követ el, aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a bünygyi vagy szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

Erre a kérdésre Testület egyértelmű igennel felelt, hiszen a panaszos által tett bejelentésekben előadottak felvethették a fent megjelölt valamely jogellenes cselekmény – intézkedéshez szükséges, minimális szintű – gyanúját.

A Testület megítélése szerint a jogellenes cselekmények elkövetésére vonatkozó telefonos bejelentések bizonyosan olyan körülmények, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztettek. A Testület megállapítása szerint az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrség mennyiben tett eleget intézkedési (segítségnyújtási) kötelezettségének az egyes esetekben.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási (és felvilágosítás-adási) kötelezettségét: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható (az ultima ratio elve alapján), vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. (A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.)

A Testület az üggyel összefüggésben továbbá utal a 28/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalásában kifejtett álláspontjára, miszerint a rendőr intézkedési kötelezettségének teljesítését a jogbiztonság elvének és ezzel összefüggésben a személyek tisztességes eljáráshoz fűződő jogának viszonylatában kell vizsgálni. Az Alkotmánybíróság 9/1992. (I. 30.) AB határozatában rögzíti, hogy az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése által lefektetett jogállamiság elvének nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság érvényesülése nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Az 56/1991. (XI. 8.) AB határozat szerint „a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.”

Ilyen tekintetben a jogbiztonság alkotmányos követelménye szoros kapcsolatot mutat a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoggal, amelyben egyértelműen benne foglaltatik, hogy az állampolgárok jogainak és érdekeinek védelmében az erre jogosult és kötelezett szervek a jogszabályokban lefektetett előírásoknak megfelelően fellépjenek.

A Testület álláspontja szerint az említett esetekben a rendőrök feladata a jogellenes cselekményre utaló állampolgári bejelentések tekintetében az volt, hogy meggyőződjenek annak megalapozottságáról, azt követően a lehetőségekhez mérten adatgyűjtést végezzenek (meghallgatások), a tényállást tisztázzák, illetve a panaszosnak a szükséges tájékoztatást megadják (például arról, hogy feljelentést tehet).

A rendelkezésére álló bizonyítékok egybevetése alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a rendőrség (hangfelvétellel is alátámasztott) állítását elfogadja. A rendőrség valamennyi esetben eleget tett intézkedési kötelezettségének.

a) 2016. december 28-án és 2017. február 9-én a panaszos azt közölte, hogy bejárati ajtaját összeköpködték, illetve leöntötték, valamint az ajtó és a védőrács közé szemetet dobtak. A panaszos azt közölte az operátorral, hogy az ajtó letörölhető, rongálás nem történt. Tekintettel arra, hogy az elmondottak alapján nem volt szükség további intézkedésre, a Testület megítélése szerint a panaszos tájékoztatása arról, hogy feljelentést tehet, megfelelő és elegendő intézkedés volt.

b) 2017. január 18-án a panaszos már nemcsak arról tett bejelentést a 112-es segélyhívó számon, hogy ajtaját leköpték, hanem arról is, hogy ajtózáráját ragasztóval benyomták, ami miatt nem tudja bezárni. Ebben az esetben a dokumentumok tanúsága szerint a helyszínre rendőrt küldtek. A járőrök a tényállás tisztázása érdekében intézkedéseket tettek: meghallgatták a panaszost, fényképfelvételeket készítettek. A panaszos állítása szerint a rongálással okozott kár az 50.000 forintot nem haladta meg, ezért a helyszínre szemlebizottságot nem kértek. A rendőrök szabálysértési feljelentést készítettek az ügyben, illetve tájékoztatást adtak a panaszosnak: ha gyanúsan viselkedő személyeket észlel a lépcsőházban, értesítse a rendőrséget.

A Testület megítélése szerint a rendőrség ebben az esetben is megfelelően járt el: a tényállás (meghallgatással, a helyszín megtekintésével, fényképfelvétel készítésével) tisztázását követően arra a megállapításra jutottak, hogy jogellenes cselekmény történt, ezért az eljárás megindításához szükséges feljelentést megtették (a szabálysértési eljárás során azonban a panaszos már tanúsított együttműködő magatartást).

c) 2017. január 30-án a panaszos (a bejárat ajtajának beszennyezése mellett) arról tett ismételt bejelentést, hogy rongálás történt: tönkretették a zárat a rácson, nem tud kimenni a lakásból. A helyszínre ez esetben is rendőrök érkeztek, ezáltal a Dunai Vízügyi Rendészeti Rendőrkapitányság beosztottja, aki meghallgatta a panaszost, megvizsgálta az ajtózárat, illetve tanúkutatást folytatott (a panaszos egyik szomszédját meghallgatta, illetve a panaszos által név szerint megjelölt két férfit próbálta felkutatni). A panaszos állítása szerint a rongálással okozott kár ebben az esetben sem haladta meg az 50.000 forintot nem haladta meg, ezért a helyszínre szemlebizottságot nem érkezett ki. A Testület megítélése szerint a rendőr ebben az esetben is megfelelően járt el: a tényállás tisztázását követően arra a megállapításra jutott, hogy jogellenes cselekmény történt, ezért a szabálysértési feljelentést megtette.

d) 2017. február 1-jén a panaszos a segélyhívó számon arról tett bejelentést, miszerint beszennyezték ajtaját. A helyszínre ismételt járőr érkezett, aki a tényállás tisztázása érdekében a panaszost meghallgatta, a nyomokat ellenőrizte (arról fényképeket készített), illetve azt, hogy van-e kamerarendszer. A rendőr tanúkutatást is végzett, egy lakót meghallgatott. Intézkedéséről jelentés készült.

A Testület megállapítása szerint a rendőrség a felsorolt esetekben a tényállást tisztázta, és az adatgyűjtés (meghallgatások, tanúkutatás, helyszín megtekintése és az ott tapasztaltak rögzítése) eredményeként döntött arról, hogy jogellenes cselekmény történt-e vagy sem, előbbi esetben feljelentést tettek, és az eljárás megindult.

A Rendőrkapitányság, illetve a Dunai Vízügyi Rendészeti Rendőrkapitányság intézkedő rendőrei mind az öt esetben eleget tettek segítségnyújtási kötelezettségüknek, amivel nem sértették meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogát.

3) A panasz helyszínen történő fényképezésével (illetve annak mellőzésével) kapcsolatos része tekintetében a Testület az alábbiakra hívja fel a figyelmet.

Az Rtv. 42. §-a tartalmazza a képfelvétel, hangfelvétel, kép- és hangfelvétel készítésének szabályait. A törvényhely (1) bekezdése szerint a rendőrség a rendőri intézkedéssel, illetve az ellátott szolgálati feladattal összefüggésben az intézkedéssel érintett személyről, a környezetéről, illetőleg a rendőri intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról képfelvételt, hangfelvételt, kép- és hangfelvételt (a továbbiakban: felvétel) készíthet. Ugyanezen törvényhely (6) bekezdésének aa) pontja szerint az így készített felvétel, illetve az abban szereplő személyes adat bűncselekmény, szabálysértés vagy a közlekedés szabályainak megsértése miatt indult büntető-, szabálysértési vagy más hatósági eljárás során használható fel.

Sem az Rtv., sem pedig a Szolgálati Szabályzat nem tartalmaz arra vonatkozóan rendelkezést, hogy amennyiben a rendőr az intézkedése során fényképfelvételt készít, milyen eszközzel (digitális fényképezőgéppel vagy mobiltelefon készülék fényképező funkciójával) történhet a rögzítés. A rendőrnek az intézkedést követően a készített felvételt a jelentéshez kell mellékelnie. Amennyiben a rendőr a helyszínen tapasztaltak alapján azt állapítja meg, hogy szemle lefolytatása szükséges, úgy a szemlebizottság a helyszínen már a szolgálati (rendszeresített) fényképezőgéppel (kamerával) rögzíti – az egyéb módok mellett – a tapasztaltakat. A Be. 123. §-ának (5) bekezdése értelmében a szemle lefolyását rendszerint kép- vagy hangfelvevővel vagy egyéb berendezéssel rögzíteni kell. A rögzített

kép- vagy hangfelvételt az iratokhoz kell csatolni; az az eredeti célon kívül más célra nem használható fel. A Szabs. tv. 70. §-ának (3) bekezdése szerint: a szemle alkalmával a bizonyítás szempontjából jelentős körülményeket kell rögzíteni. Ha a bizonyításhoz szükséges, a szemle tárgyáról fényképet vagy más felvételt, rajzot kell készíteni és azt a jegyzőkönyvhöz kell csatolni.

A felvételek a felsorolt esetekben pont azt a célt szolgálták, hogy a jogellenes cselekmény gyanúja miatt meginduló eljárásokban azokat bizonyítékként lehessen felhasználni. **A fényképfelvétel készítése nem sértette egyetlen esetben sem a panaszos személyes adatok védelméhez való jogát.**

4) A panaszos sérelmezte, hogy több ízben várakoztatták a rendőrség épületében.

a) 2017. január 31-én a beadvány szerint a panaszos előtt egy hosszasan elhúzódó büntető feljelentést rögzített a r. főhadnagy nő, és amikor az őrszolgálatot teljesítő személy szólt a rendőrnek, hogy a panaszos vár, a rendőr vállat vont, majd félóra elteltével tért vissza.

A r. főhadnagy – aki a panaszos bejelentését a megjelölt napon 16 óra 48 perc és 17 óra 10 perc között jegyzőkönyvezte – jelentésében úgy nyilatkozott, hogy készenléti csoportvezetői feladatokat látott el, de a panaszossal szembeni intézkedésre, a vele való beszélgetésre már nem emlékezett. A hivatali munkaidőn kívül minden panaszfelvétel a feladatai közé tartozik, a panaszosokat általában az érkezés sorrendjében hallgatja meg, kivéve, ha azonnalos cselekményeket kell foganatosítani. A bejelentők számától és az egyéb, felmerülő szolgálati feladatoktól függ, hogy kinek mennyi ideig kell várakoznia, de igyekszik mindenkit a lehető legrövidebb időn belül meghallgatni. Az objektumőr jelzése esetén azt tudomásul veszi, vagy akár két bejelentési jegyzőkönyv között is szakít időt arra, hogy személyesen beszéljen az illetővel. Ha egy panaszos a várakozásra eltelt időt soknak tartja, elnézést szokott kérni, és a lehetőségek szerint tájékoztatja őket a várakozás pontos okáról, majd meghallgatja a panaszukat és a legjobb tudomása szerint segít. Több mint öt éves készenléti csoportvezetői beosztása óta hasonló panasz nem merült fel munkájával kapcsolatban.

A Testület a panasz ezen része vonatkozásában utal az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó hangneme is.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentieken túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást

választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megerőltetve.”

A Testület a rendelkezésére bizonyítékok alapján nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszos bejelentését a rendőrség épületében történt megjelenését követően mennyi idő elteltével vették fel. Egymásnak ellentmondó bizonyítékokat tárt a rendőrség és a panaszos a Testület elé abban a kérdésben is, hogy a készenléti csoportvezető hogyan reagált (vállrandítás történt-e) a panaszos jelenléte kapcsán, ezért **az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatti kifogás kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz, illetve emberi méltósághoz való jogának meg nem állapíthatóságáról döntött.**

b) A panaszbeadvány szerint 2017. február 1-jén a Rendőrkapitányságon nem voltak hajlandók a panaszos ügyével foglalkozni: azt közölték, hogy azért nem, mert hasonló jellegű feljelentést már tett a panaszos. Később, újabb várakoztatás után, azt közölték, hogy szóltak az ügyével foglalkozó személynek, aki azonban egy órán át nem érkezett meg. További 40 perc elteltével egy másik rendőrt küldtek hozzá, hogy felvegye a panaszos bejelentését.

A panaszos bejelentését a c. r. főtörzsszázlós a megjelölt napon 15 óra 9 perc és 15 óra 35 perc között jegyzőkönyvezte. A nyomozó a panaszossal először egy 2015-ös büntetőügyben végzett nyomozati tevékenység során került kapcsolatba. Tevékenységének ellátása során az állampolgárokkal szemben szimpátia (vagy antipátia) nem alakul ki, az illető személyiségének megfelelően minél együttműködőbb kapcsolat kialakítására törekszik az objektív valóság megállapítása érdekében. A rendőr nem tapasztalta azt, hogy közte és a panaszos között bármiféle személyes ellentét alakult volna ki.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a sérelmezett rendőri magatartás tekintetében, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

c) A panaszos állítása szerint 2017. február 9-én a Rendőrkapitányságon feljelentéseket felvevő személy (szintén várakoztatást követően) azt közölte, hogy nem veszi fel a panaszos feljelentését, mert a napokban hasonló tartalommal már tett feljelentést. A rendőr 20 percre ott hagyta a panaszost, majd pedig közölte, hogy elsőbbséget élvez az ebédje. Félórás ebédszünetet követően ment vissza a panaszoshoz.

A rendőrségi dokumentumok szerint a Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztályának r. főtörzsszázlósa vette fel a panaszos bejelentéséről szóló jegyzőkönyvet 13 óra 38 perc és 13 óra 43 perc között. A panaszos a bejelentési jegyzőkönyvre kézzel azt írta rá, hogy arra írásos választ, határozatot nem vár, mivel a Rendőrkapitányság arról tájékoztatta, hogy ebben a bejelentésében foglalt ügyeket egyként kezeli, és egy határozatot hoz majd azokról. A rendőrségi dokumentumokból az is megállapítható, hogy a panaszos az egyes bejelentései kapcsán is több rendőrrel találkozott, illetve az azok nyomán indult szabálysértési előkészítő eljárást több rendőr folytatta le. A panaszost minden esetben tájékoztatták arról, hogy bejelentéseit a rendőrség minden esetben kivizsgálja, és a cselekmény súlyának megfelelően indulhat benne büntető vagy szabálysértési eljárás.

A rendőrök egyöntetűen úgy nyilatkoztak, hogy nem tettek olyan kijelentést, miszerint ebédjük elsőbbséget élvez a panaszossal szembeni intézkedéshez képest.

A Testület az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a harmadik alkalommal történt-e várakoztatás, illetve, hogy a feljelentés (bejelentés) felvételét a rendőrség megtagadta, továbbá az inkriminált mondat elhangzása tekintetében, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz és emberi méltósághoz való jogának sérelme ebben az esetben sem volt megállapítható.

5) A panaszos beadványában sérelmezte azt is, hogy az általa név szerint is megjelölt rendőr 2017. február 1-jén a bejelentési jegyzőkönyv felvétele során, négy szemközt azt mondta a panaszosnak, hogy „a kialakult helyzetnek ő az oka”.

A r. főörzszászls jelentésében úgy nyilatkozott, hogy nem mondta azt, miszerint a panaszos az okozója a lakóköznyezetében vele szemben kialakult általános ellenszenvnek. Azt azonban közölte a rendőr, hogy a hasonló, a lakótelepi lakóköznyezetben keletkezett problémákkal kapcsolatos intézkedések során minden bejelentőnek, illetőleg ügyfélnek elmondja: a lakótelepi együttélés során a lakóköznyezetben élőknek fokozottan törekedni kell arra, hogy betartsák a társadalmi együttélés szabályait és fokozott toleranciát kell egymás iránt tanúsítaniuk, mivel ott sokkal hamarabb felszínre kerülnek egyes lakókat zavaró – egyébként lehet, hogy teljesen ártalmatlan és nem rosszindulat által vezérelt – cselekedetek, mint egy kertes övezetben, ahol az ott élőket nagyobb fizikai távolság választja el egymástól.

A Testület a rendelkezésére bocsátott bizonyítékok közül egyiket sem találta meggyőzőbbnek, ezért a rendőri hangnem tekintetében a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőröknek a telefonos állampolgári bejelentések nyomán a megjelölt öt esetből három esetben a helyszínen intézkedési kötelezettségük keletkezett. A Rendőrkapitányságának beosztottai, illetve a Dunai Vízi rendészeti Rendőrkapitányság intézkedő rendőrei minden esetben eleget tettek segítségnyújtási kötelezettségüknek, amivel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjoga. A panaszos lakásánál történt fényképezések módja tekintetében a Testület megállapítása szerint nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga. Nem tudta a Testület feloldani az ellentétet ugyanakkor a rendőrök bánásmódja, hangneme, illetve a rendőrségen történt várakoztatás megtörténte tekintetében, ezért a panaszos emberi méltósághoz és tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel a Testület – az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2017. november 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

elnökhelyettes

testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET